

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . \$7.00
Za inozemstvo celo leto \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CHelsea 3-3878

No. 130. — Štev. 130.

NEW YORK, THURSDAY, JUNE 4, 1936 — ČETRTEK, 4. JUNIJA, 1936

Volume XLIV. — Letnik XLIV.

AVSTRIJA SE ŽELI PRIBLIŽATI K NEMČIJI

Schuschnigg bo predložil načrte Mussoliniju

AVSTRIJCI ŽELE NEODVISNOST IN PRIJATELJSTVO Z NEMČIJO

"Samo bratstvo med sosednima deželama." — Mala antanta pazno zasleduje Schuschniggovo delovanje. — Kraj sestanka blizu Otonove vile.

DUNAJ, Avstrija, 3. junija. — Avstrijska vlada je naznanila, da bo kancler Schuschnigg predložil Mussoliniju načrte za odstranitev dolge napetosti med Avstrijo in Nemčijo in da je to poglavitni namen njegovega potovanja v Italijo.

Nedavno je imel dr. Schuschnigg dolga razgovora z nemškim poslanikom von Papenom o ožjem skupnem delovanju med Avstrijo in Nemčijo. Iz tega razloga je tudi dr. Schuschnigg odstranil iz vlade največjega nasprotnika nazijev, Starhemberga.

Vladni krogi pa zagotavljajo, da Avstrija ne misli na to, da bi se odpovedala svoji neodvisnosti, da pa se more obnoviti bratstvo obeh nemških sosednih dežel.

Na podlagi rimskega pakta je Avstrija obvezana obvestiti Italijo in Madžarsko o vsaki spremembi svojih odnosov do Nemčije. Rimski protokol tudi določa, da mora vsaka država, ki ga je podpisala, ostali dve državi obvestiti o važnih vnanje političnih korakih.

Odnosaji med Avstrijo in Nemčijo bodo tudi glavni predmet konference med dr. Schuschniggom in Mussolinijem. Tako bo Schuschnigg prosil Mussolinija za pomoč, da zlomi odpor Starhembergove armade heimwehra.

V krogih heimwehra se zatrjuje, da je sporazum med Dunajem in Berlinom že zelo napredoval. — Nemška vlada je že pritrdila na več načrtov za zblizanje obeh dežel, toda je heimwehr vsem tem načrtom nasprotoval, ker bi po teh načrtih prišlo v avstrijsko vlado več Nemčiji naklonjenih osebnosti.

"Ako daste Hitlerju le pedenj, bo vzel celo milijon," je rekel nek voditelj heimwehra.

Kot zatrjujejo Schuschniggovi pristaši, je velika razlika med radikalnimi narodnimi socialisti, ki zahtevajo združenje z Nemčijo, in konservativnimi Avstrijci, ki brezpogojno zahtevajo za Avstrijo popolno neodvisnost, toda obenem žele prijateljske in gospodarske odnose z Nemčijo.

Mala antanta pa pazno zasleduje Schuschniggove korake in nikakor noče verjeti, da se trudi za približanje k Nemčiji. Mnogo bolj je mnenja, da bo z Mussolinijem v prvi vrsti razpravljal o obnovitvi avstrijske monarhije pod Habsburžani.

RIM, Italija, 3. junija. — Avstrijski zvezni kancler dr. Schuschnigg je došel v kopalnico Viareggio, kjer se bo sestal z Mussolinijem.

Kraj, ki sta si ga za svoj sestanek izbrala oba državnika, je monarhističnega značaja, ker se v bližini Viareggio nahaja poletna vila Habsburžanov. Vila je last bivše avstrijske cesarice Zite, matere nadvojvode Otona.

OGLAŠUJTE V "GLAS NARODA"

NAJV. SODIŠČE VEŽE ROKE DRŽAVAM

Roosevelt obsoja najvišje sodišče. — Plače delavk bodo znižane.

WASHINGTON, D. C., 3. junija. — Z ozirom na odločitev najvišjega sodišča glede postav o minimalnih plačah v državi New York je rekel predsednik Roosevelt, da je najvišje sodišče postavilo "No Man's Land" v ameriški vladi, ker v Ameriki ne morejo več živeti niti državne, niti zvezne postav.

Pred enim letom, ko je najvišje sodišče razveljavilo NRA, je rekel Roosevelt, da se vrnil časi "konja in voza".

Sedaj pa, — je rekel predsednik, — najvišje sodišče tudi prepoveduje posameznim državam izdajati svoje lastne postav. Najvišje sodišče je v tem slučaju zavzelo stališče, da državne postav kratijo pravice delodajalcem.

Delavska tajnica Frances Perkins je rekla, da imajo delodajalci vsled odločitve najvišjega sodišča proste roke, da morejo nudit delavkam tudi po \$4 in \$5 plače na teden. Dodala pa je, da delavke zaradi svojega zdravja take plače ne bi smele sprejemati.

Medtem ko je imel predsednik Roosevelt konferenco s častniškimi poročalci, so se v poslanski zbornici in v senatu pričeli ostri napadi na najvišje sodišče. Poslanec Hamilton Fish iz New Yorka je rekel, da ta odločitev pomeni milijon glasov za demokrate. (Fish je republikanec.)

ABESINIJA JE RAZDELJENA V PET KOLONIJ

Mussolini je določil vladno obliko za novo deželo. — Podkralj bo imel za svetovalce grovernerje.

RIM, Italija, 3. junija. — Mussolinijev kabinet je pritrdil pečat na obsežen odlok, ki določa obliko novega rimskega cesarstva.

Italijanska Vzhodna Afrika je bila razdeljena v pet samostojnih kolonij. Abesinski poglavarji plemen (rasi) so bili odpravljani. Ti voditelji bodo v bodoče samo še svetovalci podkralja.

Abesinska koptska cerkev bo prišla pod oblast patriarha v Aleksandriji v Egiptu. Razdelitev "rimskega cesar-

ARGENTINA STAVI LIGI ZAHTEVE

Hoče, da Liga narodov 16. junija odloči glede Abesinije. — Njena zahteva je bolj pohlevna.

ŽENEVA, Švica, 3. junija. — Argentina je formalno naprosila Ligo narodov, da skliče celokupno zasedanje 16. junija v namenu, da proučuje položaj, ki je nastal vsled zavzetja Abesinije in odloči o nadaljnjih sankcijah proti Italiji. Ligin krogi so mnenja, da bo predsednik Lige narodov, dr. Edvard Beneš, ki je češkoslovaški predsednik, na ta dan sklical sejo. Prošnja Argentine mu je bila tudi takoj doposlana.

Argentinsko noto je po navodilih iz Buenos Airesa podpisal delegat Enrique Ruiz Guinazu. Noto se pričinja za zatrdilo, da je Argentina že pri zadnji seji nasprotovala odlašanju razprave glede Abesinije.

Argentina tudi pravi, da bo delovala za "demokratizacijo" Lige. S tem najbrže misli, da bo delovala na to, da bodo pri Ligi narodov prišle tudi male države do večje veljave, kajti dalje pravi nota:

"Ta prošnja se naslanja na prepričanje, da je bistveno potrebno, da se daje vsem članicam Lige, ki je bila ustanovljena načelu enakosti, priložnost, da razpravljajo o problemih, ki so nastali vsled spora med Italijo in Abesinijo in da povedo svoje mnenje, kako pot naj se zavzame v skladu s temeljnimi načeli Liginih pravil."

Argentinski delegat v svoji spomenici tudi omenja, da je Argentina že leta 1933 predlagala, da naj članice Lige narodov ne priznajo kaki državi lastniške pravice do zemlje, katero si je pridobila z vojno.

Argentinski delegat v svoji spomenici tudi omenja, da je Argentina že leta 1933 predlagala, da naj članice Lige narodov ne priznajo kaki državi lastniške pravice do zemlje, katero si je pridobila z vojno.

stava", ki bo vključevalo tudi italijanski koloniji Eritrejo in Somalijo, je naslednja:

Eritreja, glavno mesto Asmara. Amhara, glavno mesto Gondar. Gala in Sidamo, glavno mesto Jima. Harar, glavno mesto Harar. Somalija, glavno mesto Magadisco.

Abesiniji z glavnim mestom Addis Ababa bo vladal podkralj, ki bo imel ob svoji strani svetovadni odbor, ki bo obstojal iz šestih v Abesiniji naseljenih italijanskih trgovcev, kmetov in tovarnarjev ter iz šestih domačih poglavarjev.

Zmagoviti italijanski generalji so bili imenovani za grovernerje. Maršal Rodolfo Graziani je dobil naslov regenta.

TOVARNA BO ZAPRLA VRATA

Remington-Rand Co. je imela lani velikanski dobiček. — Delavci so zahtevali 10 odstotkov povišanje v plači.

MIDDLETOWN, Conn., 3. junija. — Remington-Rand Co. Inc., ki je zaradi stavke zaprta že več dni, bo za stalno zaprla svoja vrata v tem mestu. Ta ukrep tovarniškega vodstva je brzojavno naznanil županu Leonu B. Santangelo namestnik predsednika Jamesa H. Randa, Earl Harding.

"Middletown ni primerno mesto za tovarno," pravi brzojavka, češ, da ni dovolj zaščite od strani policije, vsled česar je treba tovarno zapreti.

Župan Santangelo pa je rekel, da je mesto dalo tovarni vso zaščito, ki jo je potrebovala. Župan je tudi skušal poravnati spor med ravnateljstvom tovarne in delavci.

Na podlagi dobičkov za lansko leto so delavci v Remington-Rand tovarni v Middletownu in po drugih mestih, kjer ima ta družba svoje naprave vprašali za 10 odstotkov povišanje plače. Ker družba ni odobrila povišanja, je prišlo do stavke. Sedaj je pa v tej tovarni popolnoma prenehala z obratom.

FRANCOSKA STAVKA SE ŠIRI

Zastavkali so delavci za izdelavo ledu. — Založenje mesa so v nevarnosti. — Primanjkovalo bo mleka.

PARIZ, Francija, 3. junija. — Parizu preti pomanjkanje živeža, mleka in vode, ko je stopilo v stavko 100,000 delavcev.

Dobava ledu je bila vstavljena, ker so delavci zastavkali v napravah za led. V kratkem bodo zastavkali tudi peki. Mleka bo pričelo primanjkovati.

Ker ne bo ledu, se bo tudi pokvarilo mesto, katerega je v skladiščih v vrednosti do 10 milijonov frankov.

Predmestje Nanterre je brez gorljivega plina. V Valenciennes so zastavkali vsi delavci v municijskih tovarnah.

Zastavkali so tudi pristaniški delavci v Marseillesu.

V 230 tovarnah je na stavki do 100,000 delavcev.

Pariško časopisje pozivlja novo prihajajočo vlado, da skrbi, da bo v stavki vladal red.

Delavci zahtevajo večje plače, plačane počitnice in 40 ur dela na teden.

KANTONSKA VLADA PROTI JAPONSKI

Kantonska vlada je v Nanking poslala ultimatum. — Po drugih poročilih je že napovedala Japonsko vojno.

ŠANGHAI, Kitajska, 3. junija. — Južno-kitajska vlada v Kanotnu je zahtevala vojno celo le Kitajske proti Japonski ter je narodni vladi v Nankingu obljubila svojo pomoč.

Obenem pa pravi neko japonsko poročilo, da je kantonska vlada nankingski vladi napovedala vojno, da jo s tem prisili na vojno proti Japonski.

Prej pa so Japonci celo zatrjevali, da je Kanton Japonski napovedal vojno.

Med drugim pravi kantonski ultimatum vladi v Nankingu:

"Sovražniku vedno izročati zemljo brez bojov je isto, kot ogenj gasiti z oljem. Zahtevamo, da ne bo odstopljen niti peden kitajske zemlje.

"Klic na pomoč pri Ligi narodov je izzvenel, ne da bi bil uslišan, zato mora vsa Kitajska postaviti skupno fronto in mora preiti k oboroženemu odporu, ali pa, če je treba, v odkrito vojno, kajti le v tem obstoji možnost, da je neodvisnost dežele ohranjena."

HONKONG, Kitajska, 3. junija. — V provinci Fukien je bila postavljena neodvisna vlada pod japonskim pritiskom, kot pravijo nepotrjena poročila, ki prihajajo v Hongkong.

Kantonska vlada je mobilizirala svojo armado in jo odposlala na severo-vzhodno mejo province Kwantung.

POLOŽAJ V PALESTINI

Teroristi zažigajo žitna polja. — Stroge odredbe proti izgreznikom.

JERUZALEM, Palestina, 3. junija. — Palestinska vlada je pooblastila vse okrajne glavarje, da zapovedo odpreti vse trgovine in da nalože strogo kaznen vsakemu, ki bi se protivil tej odredbi.

Častnikom garnizije je vlada podelila policijsko oblast, da jim bo lažje posegati v nemire. Proti arabskim agitatorjem so bile izdane posebno stroge odredbe.

Arabski teroristi zažigajo židovske hiše. V vasi Ben Semmen je policija streljala na Arabce, ki so zažigali žitno polje. Več Arabcev je bilo ranjenih.

Policija naznanja več požigov in bombnih napadov. V Nazaretu je bila vržena bomba na policijsko stražnico, vendar ni bilo nikake škode.

V AMERIKI BO VEDNO MANJ INOZEMCEV

Naselniški komisar pravi, da bodo tujci v 10 letih zelo redki. — Deportacija bi pomenila katastrofo.

WASHINGTON, D. C., 3. junija. — Kot pravi naselniški komisar polkovnik Daniel W. MacCormack, bo čez deset let v Združenih državah ravno tako težko najti kakega tujca kot divjega bivola.

"Tedad ne bo tujskega problema in tudi profesionalni patrioti bodo mogli spati v miru," je rekel MacCormack.

Do tega pa ne bo prišlo z obsežno deportacijo, temveč vsled strogih naselniških postav in vsled naravnih zakonov.

"Predlagano je bilo kot preprosto zdravilo za depresijo, da bi bili tujci kar na debelo deportirani," pravi MacCormack. "Zagovorniki tega stopanja navadno zatrjujejo, da je v deželi deset do dvajset milijonov tujcev, ki imajo delo in enako število Amerikancev, ki nimajo dela. Ako bi bili tujci izgnani, bi brezposelni državljani stopili v njihove čevlje, presto, in ves brezposelni problem bi bil rešen.

"Toda resnično število tujcev, kot je razvidno iz štetja leta 1930, znaša 4,500,000. Od teh jih je 4.5 odst. pod 21 leti in 43 odst. jih je nad 50 let; malo manj kot polovica teh je žensk, ki so večinoma gospodinjice. Samo okoli 1,000,000 je moških tujcev v starosti od 20 do 50 let."

MacCormack nadalje izvaja, da teh 4,500,000 tujcev, četudi vsi ne delajo, kupuje različno blago in če bi bili deportirani, bi občutil vsak farmer, vsak industrijec in vsak trgovec. V nekaterih krajih bi celo bila katastrofa.

"Leta 1930 je bilo v mestu New York 1,128,217 tujcev," nadaljuje naselniški komisar. "Recimo, da jih je sedaj še ravno toliko. Prepustim pa v vašo razsodbo, kak vpliv bi imelo na newyorška zemljišča, trgovino in na vsako podjetje, ako bi bilo naenkrat iz mesta za vedno poslanih milijon ljudi. Obsežna deportacija bi ravno tako bila katastrofalna v mestih, kot so Boston, Philadelphia, Chicago, Detroit, Cleveland, Los Angeles in San Francisco.

"Zdi se mi, da je ravno ta način najboljši, ako hočemo pričeti novo depresijo, ki bo sledila za petami zadnje depresije."

Ali ste že naročili Slovensko - Amerikanski Koledar za leto 1936. Vredn. je 50 centov.

"Glas Naroda"
(A Corporation)
Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
Frank Sakser, President L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 West 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Za celo leto velja za Ameriko in	Za New York za celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovnik.

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenrednih nedelj in praznikov

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

ROKE SO NAM VEZANE

Delavke delajo v perilnicah za \$6 na teden. Velika krivica — toda v tem nam ni mogoče ničesar storiti.

Pred dvema tednoma je zvezno najvišje sodišče razsodilo, da Guffeyeva postava, ki je določala minimalne plače, krši pravice posameznih držav.

V ponedeljek je pa najvišje sodišče odločilo, da te pravice tudi nimajo posamezne države.

Nizke plače zmanjšujejo življenjski standard in kupovalno moč naroda, pospešujejo zločine in škodijo zdravju.

Vsakdo mora priznati, da so delavnice z nizkimi plačami velika nevarnost za javnost.

In najvišje sodišče pravi, da tega ne moremo vstaviti in odpraviti.

Ako zvezna vlada določi najnižje plače, kot je določala NRA in Guffeyeva postava, najvišje sodišče tako postavilo zavrzne z utemeljenjem, da krajša pravice držav.

Ako pa države sprejmejo postavbe, ki določajo minimalne plače, jih najvišje sodišče zavrzne, rekoč, da take postavbe kršijo zvezno ustavo.

Velika večina ameriškega naroda želi, da bi bile določene minimalne plače, da bi bile iztrebljene tako imenovane (znojilne delavnice), toda pet mož v črnih haljah zavrzne take želje.

Najvišje sodišče odobruje in blagoslovja "znojilne delavnice" in jih postavlja nad postavbe.

Najvišje sodišče je ameriški narod privezalo na skalo kot pravljčnega Prometeja, kateremu so jastrebi kljuvali me-so s telesa.

Ameriški narod stoji sedaj pred veliko borbo z najvišjim sodiščem, čegar moč je treba omejiti.

Ta oblast najvišjega sodišča mora biti zlomljena, ako hoče ameriški delavec priti do poštenega zaslužka.

Vlada, ki je bila postavljena kot vlada naroda, je postala vlada neodgovornih sodnikov.

Vlado, ki je bila postavljena, da varuje življenje, svobodo in srečo naroda, je ovrglo avtokratsko najvišje sodišče.

Po pravici ima narod pravico sam določati svojo usodo in ima tudi pravico omejiti oblast najvišjega sodišča, ki je v teku enega leta zavrglo vse postavbe, ki so bile v prid delavstvu in celemu ameriškemu narodu.

Pod vaško lipo.

Piše kakor misli **FRANK KERŽE**

O NAŠIH PODPORNH ORGANIZACIJAH

Najbolj nevhvalno delo med nami je — kritika. Te se tako bojimo, da imajo vsi listi kakor domenjeno — vse hvali, pa boš najhujše izhajal. In tako se tudi godi. Vse je pohvaljeno, četudi pri sebi dobro vemo, da to ne odgovarja resnici.

Seveda je to povsem napačno stališče, zakaj kritika je v življenju tako potrebna, da se ne pride nikamor, če je ni. Ljudje si največkrat napačno tolnačijo to besedo in mislijo, da je kritika tisto, kar pobijanje, podiranje, napadanje. V resnici je seveda vse nekaj drugega.

Torej kaj je kritika? Če ti delaš kako stvar in jo potem, ko je izgotoviš, pregledaš, boš sam zapazil nekatere stvari, dobre in slabe. Se več jih bodo videli drugi. Vsako delo je lahko slabo, srednje, dobro ali celo izvrstno. In kritika je tista, ki to določi. Ona ne omenja samo slabih strani, ampak tudi dobre, zakaj če bi kritika merila na to, da pokaže samo slabo in ničesar drugega ne, bi ne pomenjala nič.

Preidem po tem kratkem uvodu do naših podpornih organizacij, katerih se menda ne upa nikdo dotakniti. Vsaj ne spominjam se, da bi bil kdaj čital dobro razpravo, ki bi analizirala dobre in slabe strani njihovih, ki bi preizkvala poslovanje, delo, načrte, račune in sploh vse, kar je s tem v zvezi. Vzrok tega ni to, da bi bilo pri organizacijah vse kar najboljšje, ampak čisto nekaj drugega. Kdor bi si upal na to polje, bi rekli, da podira. Tega greha pa ne mara nikdo prevzemati nase.

Seveda ni res, da bi dobra in poštena kritika kdaj podirala. Nasprotno: ona gradi in razvija. Kaže nova pota in smeri, ozdravlja razne napake, ki se tako rade vdomačijo pri tem ali onem vodstvu. Ne, kritika ni tista, ki razdira, pač pa strah pred njo. In strah pred raznimi odbori, njihovimi pristaji, vse mogoče zamere, ki igrajo v našem javnem življenju tolike vloge — vse to skupaj vpliva, da javnost lepo molči.

Mi imamo danes strahovite lekcije za naš molk. Marsikaj bi se bilo lahko rešilo, ko bi bili govorili o pravem času. Toda nismo bili zreli za to. Ni bilo poguma, da bi bili javno nastopili in pokazali, kaj se nam zdi prav in kaj napak, ni bilo dovolj močnih ljudi, ki bi bili pripravljeni prenesti kritiko.

V ti smeri gremo še vedno naprej. Kako dolgo in kako daleč — to je drugo vprašanje.

Opetovano povdarjam, da držimo to, kar imamo. Če pa hočemo doseči to, je treba, da se javno pomenimo, kaj in kako, ker nas čaka sicer še marsikateri vdarec. Vsi smo trpeli v ti krizi, eni bolj, drugi manj, najhujšo lekcijo pa smo dobili pri naših gospodarskih zavodih.

Naše Jednote in Zveze so prenesle prilično dobro vso krizo do zdaj. Kdor misli, da so iz nevarnosti, se hudo moti. Baš nasprotno: danes prehajajo podpirne organizacije v viharne vode.

Vzrokov je več; prvi in najglavnejši je tisti, kakor za nas: tiste močne vrste, iz katerih smo zajeli vse: naročnike, člane, pevce, telovadce, igralce — so danes tako majhne in

redke, da ni skoro že nobenega materiala tam.

Vsaka organizacija je podvržena naravnim zakonom, kateri pravijo: na svetu mora vse rasti ali propadati. Srednje poti ni. Tudi če ena organizacija drži svoje članstvo, propada, ker se vsak postara.

Kam zdaj po material? — Kam drugam, kakor tje, koder vsaj upamo, da se nekaj dobi, to je med našo mladino. Tukaj imamo pa nove ovire: mladina ni tisto, kar smo mi, pri nji ne pomenja beseda: "naše" to, kar smo zgradili mi med nami. Mladini je "naše" vse, kar imamo v Ameriki.

Kakor hitro pridemo do te točke, začetno težkoče za nas: kar čez noč smo v konkurenčnem boju z velikimi angleškimi organizacijami, katerim ne moremo biti kos. So stare, so poznane in po številu članstva tako močne, da se naše niti od daleč ne morejo primerjati z njimi. Da je to resnica, ni treba drugega, kakor vzeti v roke statistiko, pa bomo takoj na jasnem.

Imam na roki en iztis zbrane statistike, ki jo vsako leto izda Mr. Ivan Mladinec. Z veliko skrbjo jo sestavi, zbere in spiše vse sam na pisalni stroj in potem razmnoži, kolikor je to pač mogoče. Meni je prvi iztis tega dela prišel nedavno v roke. Mr. Mladinec je videl, da mi manjka pri mojih člankih vsake statistike, pa mi je poklonil eno izdajo.

Ko sem jo nekoliko površno pregledal, sem se takoj vprašal: kje so pa naši ljudje v Ameriki? Kje so listi, podporne organizacije, posamezniki — ta statistika nam vendar daje material, o katerem bi si moralo pisati dan za dnevom, tedno za tednom, mesec za mesecem. To delo nam vendar kaže, kam in kako gremo, ali rastemo ali padamo, ali napredujemo ali nazadujemo. Nam, ki smo živi, ne more biti vsejedno, kako je z našimi institucijami.

Ali ste že videli kdaj kak članek o tem? Jaz ga nisem, ne v slovenskih, ne v hrvaških listih.

V ti statistiki čitam, da je bilo vseh članov v jugoslovanskih podpornih organizacijah — 238,970, od tega jih je bilo v odrastlem oddelku 165,327 in v mladinskem 75,643.

To bo za enkrat dovolj številka. Ne zanimajo me za zdaj toliko odrasli člani, pač pa številka za mladino.

V življenju pravimo, da bi morali biti v vsakem zakonu stiri otroci, dva nadomestita stariše, dva pomenjata porast. Seveda je ta porast precej nezanesljiva, kakor vse na svetu, zakaj nikdo nima jamstva v roki, da bodo od starih otrok vsi živeli, se manj, da bodo vsi dosegli skrajno starost človeškega življenja.

Če bi hotel vzeti to primero za naše podporne organizacije, tedaj bi moralo biti v mladinskih oddelkih 330,634 članov. To bi bilo za vsakega odraslega člana eden, drugi pa za rezervno. A mesto tega imamo o kroglu vzeto: za vsakih pet v odrastlem oddelku po enega v mladinskem.

To je prva slika, ki je vse kaj drugega, kakor razveseljuje. Zdaj pridem do druge, ki pa bo še hujša od prve: kako so dobile podporne organizacije to mladino za članstvo? Mladina ni prišla sama, — nekdo jo je pripeljal. In tisti nekdo so stariši. To so nasledniki — torej naši. Njihov duh je z nami in zato so pripeljali svojo mladino.

Za prvim vprašanjem pride drugo: kdo plačuje za to mladino? Kdo drugi kakor zopet stariši. In kadar bo ta mladina na svojih nogah, koliko jo bo prestopilo in ostalo v odrastlem oddelku? Ali imajo naše organizacije res kaj takega, da bodo imele prednosti pri naši mladini pred drugimi?

Kdor mi to vprašanje potrdi, mu jaz z enako pravico odvrnem: ne. In še več: naša mladina se že pri življenju svojih starišev kaj rada odtuji njim in s tem seveda našemu narodnemu življu. Mladina gre rada tja, kjer je vse večje in lepše, kadar najde več prilik za svoje življenje kakor ga je med nami.

Torej mladine ni dosti z nami. Z njo ne moremo računati toliko, da bi držala to, kar smo zgradili mi. Materiala iz vrst naslednikov ni več. Kaj pa, ko bi šli kar na trg in vzprejemali vse?

Dobra misel, samo škoda, da jih ne bomo dobili. Smo daleč, daleč premajhni in ne štejemo skoro nič. Vseh Jugoslovancev v organizacijah je le malo več, kakor po eden od tisoč, kar štejejo ljudje.

Veste, ljudje, to-le je resen problem in pamen gospodari je vselej tisti, ki si za časa uredi stvari. Kdor čaka, da mu začne teči voda v grlo, bo vselej vtonil.

Jaz se dobro zavedam, da s tem odpiram rano, od katere vsak rad obrne — ne samo svoje oči, ampak tudi svoje misli. Meni se to ne zdi prav. To so danes aktualne stvari, s katerimi se moramo pečati vsi, zakaj če človek začne o pravem času, najde še nekaj izhod. Če pa držimo in molčimo, misleč: bo že kako, potem pojde vse. Jaz ne strašim nikogar, zavedam se polne odgovornosti za vse svoje misli, ki jih napišem. Čisto dobro vem, da se proti meni izkuje lahko močno orožje: češ: zaupanje v domače organizacije izpodmika. Podira to, kar je največje in najmočnejše med nami.

Pripravljen sem na vse. Pamen gospodar ti bo hvaležen, če mu pokažeš napake pri njegovem gospodarstvu. Bedak se bo jezil, češ: kaj to tebe briga. Na svojem delam lahko kakor hočem.

Vsaka organizacija je živo telo, ssetavljeno iz mnogih. Dokler je teles vedno več, se pravi, da raste. Kadar se število manjša, tedaj pada.

Zanimivo so tudi številke rasti in padanja v ti statistiki. Pri članskem oddelku je številka 2034 — to pomenja, da so vse jugoslovanske organizacije za toliko narastle. Na prvi pogled se to človeku zdi dobro — zakaj, dokler kaj raste, je še vedno napredek tukaj.

Če pa malo podrobneje preštudiramo to število, se kmalu prepričamo, da taka rast povprečno statistiki naših držav je povprečno človeško življenje o koli šestdeset let, torej ena tretjina manj kakor najvišja številka.

Po tem računu bi bila najvišja članska doba za organizacije od 16. tega leta do šestdesetega, torej 44 let. Če tukaj vzamemo tisti zakon, kakor je za statistiko prebivalstva v naših državah, tedaj dobimo, da bi bilo povprečno življenje enega člana pri trideset let. Torej: če vzamemo, da bodo te organizacije rastle vsako leto s številom 2034, bodo imele skupno v tridesetih letih 61,020 članov, umrlo pa bo v tem času vseh 165,327. In organizacije bodo potem takem za dobre dve tretjini manjše.

Če hočejo jugoslovanske organizacije ohraniti svojo člansko moč, morajo vsako leto dobiti najmanj od šest do sedem tisoč članov. To ne bi še po-

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

SPREJEMA NAROČILA ZA
VODNIKOVO DRUŽBO
IN
MOHORJEVO DRUŽBO

ČLANARINA ZA VODNIKOVO DRUŽBO ZNAŠA — \$1. —

ZA MOHORJEVO DRUŽBO PA — \$1.25 —

Knjige za leto 1937 bodo poslale iz stare domovine naročnikom po pošti

:: Knjigarna ::
"Glas Naroda"
216 WEST 18th STREET
NEW YORK

Peter Zgaga

Ker se je pismo S POTA zakasnelo, smo naprtili Petru Zgagi par naslednih.

Dva pijančka sta se pogovarjala o zvezloznastvu. Prvi je rekel drugemu:

— Ali veš, da je solnce oddaljeno dvajset milijonov milj od naše zemlje?

Drugi se je zamislil, odkimal z glavo ter odvrnil:

— Za božjo voljo, kaj bo to? Kaj je dandanes milijon manj ali več?

Nobena umetnost ni biti bogat, če ima človek dosti denarja, in nobena zasluga ni biti reven, če je človek brez njega.

Nekdo je vprašal pesnika, kaj je treba, da človek postane pesnik.

1. Kupite si za pol denarja znamenje.

2. Ne pričnite pisati, dokler ne čutite, da je absolutno potrebno. Tak napad pisanja spremljajo namreč omotica, nemir in bolečine v hrbtu.

3. Napišite le toliko besed, kot je potrebno, da vam odleže.

4. Izradirajte nato vsako drugo besedo.

5. Zatem izradirajte vse ostale besede.

6. K o n e n o pa prodajte znamenje.

Neki dan je učitelj pripovedoval svojim učencem, kako se kri pretaka po človeškem telesu. Da bi vso reč bolj nazorno pojasnil, je dejal:

— Poglejte, otroci! Ako se postavim na glavo, bi mi šla kri v glavo, kakor veste, in v obraz bi postal ves rdeč.

Solarjem je bila stvar jasna in učitelj je nadaljeval:

— Ampak zdaj, ko razumete to reč, bi pa še tole rad vedel: — Ako pa stojim na nogah, mi kri ne teče v noge. Kako je to, da ne? Kdo ve povedati?"

Dečki so molčali. Čez čas pa vzdigne majhen fantič roko in reče:

— Prosim, gospod učitelj, to je zaradi tega, ker vaše noge niso prazne.

V Floridi so priredili tekmovalje, pri katerem je šlo za najlepši nos na svetu. Prijavilo se je več sto žen in deklet, ki so morale pred sodniki nastopiti z zakrinkanimi obrazi, tako da jim je bilo videti le nos. Po dvodnevnemu izboranju so se odločili za najlepši nos. Ko je tekmovalka snela krinko, se je izkazalo, da gre za 42 letno žensko, ki je samo imela nos resnično dovršen.

Le malo žensk skriva svojo žalost v svoji notranjosti, kajti tam, bi je nihče ne videl.

Stavite s prijateljem, da veste, koliko ima v žepu denarja. Če pristane, mu recite, naj ves denar, ki ga ima v žepih, strese v klobuk, in sicer tako, da vi tega ne vidite. Potem mu ukazite, naj klobuk pokrije s kakšnim prtom. Ko to stori, mu slovesno recite:

"Bratec, v žepu nimaš zdaj niti počenega groša!"

Očesni zdravnik: "Ali morete to brati?"

Bolnik: "Prebrati že morem, ampak izgovoriti pri najboljši volji ne morem."

Mati: "Tonček, ali se ti je zmešalo, ali kaj? Kdaj si pa že videl, da bi kdo kokošim dalj čokolado?"

Tonček: "Čokolado jim dajem zato, da bodo nesle čokoladna jajca!"

DENARNE POŠILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO			V ITALIJO		
Za \$ 2.75	Din. 100		Za \$ 9.25	Lir 100	
\$ 5.25	Din. 200		\$ 18.50	Lir 200	
\$ 7.25	Din. 300		\$ 27.75	Lir 300	
\$ 11.75	Din. 500		\$ 42.50	Lir 500	
\$ 23.50	Din. 1000		\$ 85.00	Lir 1000	
\$ 47.00	Din. 2000		\$ 170.00	Lir 2000	

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Na izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodite v dinarjih ali lirah dovoljujemo se boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIM DOLARJIH		
Na izplačilo \$ 5.— morate poslati		\$ 5.75
\$ 10.—		\$ 10.50
\$ 15.—		\$ 15.75
\$ 20.—		\$ 21.00
\$ 25.—		\$ 26.25
\$ 30.—		\$ 31.50
\$ 35.—		\$ 36.75
\$ 40.—		\$ 42.00
\$ 45.—		\$ 47.25
\$ 50.—		\$ 52.50

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOJBINO \$1.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

SLOVENKA GRADUIRALA

Graduirala je na univerzi Columbia v New Yorku Miss Tereza Kerže, hčerka Mr. Franka Kerže-ta, avtorja tedenskih člankov v našem listu pod naslovom "Pod vaško lipo". Mr. Kerže je poznan med našimi rojaki po celi Ameriki, ker je mnogo deloval na društvenem in kulturnem polju zadnjih 30 let. S svojim delom je pričel takoj po svojem prihodu v Ameriko pri "Glasu Naroda" v New Yorku ter je bil prvi urednik edinega šaljivega lista v Ameriki "Komar". Pozneje je bil glavni tajnik Slovenske Narodne Podporne Jednote, in ko je pričela Jednota izdajati svoje lastno glasilo, je bil Mr. Kerže njegov prvi urednik. Ko je odložil uredniško mesto pri tem glasilu, je pričel najprej izdajati list "Slovenski Gospodar" in zatem mesečnik "Čas". Ko je njegov "Čas" prenehal izhajati, je Mr. Kerže utihnil in se mnogo let v javnosti ni več oglašil. Šele letos je pričel v "Glasu Naroda" priobčati svoje članke "Pod vaško lipo", ki izborni obdelujejo naše razmere v Ameriki in jih naši čitatelji berejo z velikim veseljem.

Mr. Kerže je dal stojim otrokom visoko izobrazbo in so se poleg drugih znanosti tudi dobro naučili glazbe.

Mr. Keržetu in njegovi gospej soprogji čestitamo k tako dobremu uspehu gospodične hčerke.

Miss Kerže je pred nekaj leti graduirala v Clevelandu kot bolničarka (nurse), po prihodu v New York pa se je vpisala kot redna slušalka na univerzo Columbia, kjer je študirala in končala svoje študije poleg svojega dela.

Miss Tereza Kerže specializira na polju ljudskega zdravja in je danes nadzornica-asistentka in voditeljica ene izmed zdravstvenih postaj znanege Judson Health Center. Ta organizacija nadzira zdravstveno stanje otrok v spodnjem delu New Yorka, ki je najstarejši del mesta in splošno poznan s svojimi nebotičniki in največjim finančnim centrom na svetu, znanim Wall Street-om.

Zanimivo je to, da je poleg modernih nebotičnikov še vsepolno malih, starih hiš, koder žive vsi mogoči narodi sveta in med temi tudi precej severnih Slovanov, kot Slovaki, Malorusi in drugi. Precej teh starih hiš naseljenikov ne razume dosti angleščine. In tukaj pride na pomoč naša ljuba slovenščina. Miss Kerže se razume s vsemi in tudi vsi razumejo njo. Ima pri teh slovenskih družinah tudi veliko večje znanje od ostalih, zakaj vsi bratski narodi jo štejejo za "našo". Dostavljamo še to, da se slovenski narodi ločijo od vseh drugih po snagi in čistosti, kar je v nemal krediti nam vsem. V marsikaterem borbem stanovanju najdete umetniška ročna dela, ki bi bila okrasje vsaki palači.

Dopisi.

E. Worcester, N. Y.

Po dolgi zimi smo vseeno pričakali pomlad, ki se je letos pričela zelo zgodaj. Dnevi so bili topli in skoraj prevroči, ker po 20. marecu je že toplo-mer kazal 80 stopinj, potem je pa začelo biti mokro skoraj do 20. maja, zdaj je pa suho in vetrovno vreme. Posejano je vse.

31. maja je društvo "Slovenski farmer" priredilo veselico, katera je bila dobro obiskana. Na tem mestu se zahvalim za udeležbo vsem rojakom in rojakinjam in fantom in dekletom, ki ste nas posetili tadan, in želim tudi pri vas velike udeležbe.

Pozdravljam Vas v imenu društva "Slovenski farmer".

Anton Habine.

East Brady, Pa.

Pošiljam Vam \$6 za celoletno naročnino "Glas Naroda". Delavske razmere se nekoliko izboljšujejo, dosti jih je pa še brez dela, posebno pa mladine. Predsednikovi načrti za dobrobit delavca seveda vsi romajo na najvišje sodišče in od tam splavajo po vodi. Pač žalostno! Pridno čitam dopise in prosim, naj se kaj oglašijo iz moje vasi Prem, katerih je dosti v Pittsburghu in okolici.

Posebno pozdravljam sestri Marijo in Pavlino Olenik, podomače Škofove. Kar pokorajžite se z dopisi. Tukaj nam ne more Mussolini ubraniti slovenskega govora, niti časopisa.

Sedaj pa moram zaključiti svoj dopis, če ne bo romal v koš. Pozdrav vsem čitateljem in čitateljicam "Glas Naroda". Tebi pa "Glas Naroda" pa želim obilo naročnikov. Petra Zgagi pa želim, da bi našel na obisku v Clevelandu lepo Marjanco.

Mrs. Antonija Geršček.

NAJVEČJE POSLOPJE NA SVETU.

Največje poslopje na svetu, ki bo s svojo višino zasenčilo tudi najvišje ameriške nebotičnike, bo moskovski dvorec sovjetrov, palača, kakršne svet še ni videl. Ta poslopje bo ne samo najvišje, temveč tudi največje, kar jih je bilo kdaj zgrajenih na svetu. Arhitektonska vrednost tega orjaškega poslopja bo na dvomljiva. Dve leti so preizkušali teren, če je dovolj trden, da bo nosil to gigantsko poslopje. Končno so se prepričali, da se v tem pogledu ni treba ničesar bati in tako so začeli polagati temelje.

Temelj srednjega stolpnega dela palače bosta dve betonski steni, dva obroča, ki ju spuste 26 m globoko. Debela bosta 4 do 5 metrov. Na stavbišču so že izkopali 210.000 kubičnih metrov zemlje. Zemlja okrog jame, ki jo bo treba izkopati za temelje stolpa, bo preparirana s posebno snovjo, ki ne prepušča vode, tako da nastane pred vodo zaščiten jama. Skozi rove spravijo izolacijsko snov tudi pod dno.

LEON BLUM RAZLAGA PROGRAM NOVE VLADE

Novi ministrski predsednik Leon Blum pojačuje izvrševalnemu odboru socialist. stranke v Parizu program, po katerem bo vladal Franciji.

KONEC ČRNEGA CESARSTVA

Italijansko-abetesinska vojska je menda končana. Vojaškemu polumu Abesinije je sledil državni polom tega zadnjega afriškega samostojnega cesarstva. Dne 5. aprila je bil v bitki pri jezuru Asangi "levu iz Judeje" zadan zadnji smrtni udarec. Sledil je strašni umik abesinske vojske, kolikor je še ostalo, pred Italijani proti Addis Ababi. Maloštevilne čete, ki so negušne se ostale zveste, se niso več z orožjem borile z Italijani, ampak so v malih skupinicah morale ovrati napredovanje Italijanov le tako, da so razdirale še le lausko leto dograjeno edino cesarsko cesto proti Addis Ababi. In nazadnje so goreče razvaline cesarskih palač naznanjale, da je konec vojske in konec abesinske samostojnosti. Cesar pa je moral z vso družino pobegniti. V istem času, ko Italijani zmagovalno stopajo v nekdanjo prestolnico svobodne Abesinije, se abesinski cesar soli na krov angleške vojne ladje, katera begunca sprejema in ga vozi v izgnanstvo.

Sedem mesecev je trajala vojska v Abesiniji. In zanimivo je pogledati v zgodovino, kaj je pripravljalo to vojsko. Dne 2. maja 1889 je nekdanji abesinski cesar Menelik v Učali sklenil z Italijo pogodbo, v kateri je Italijanom priznal nekaj koncesij. Tedaj se je Italija začela šele razvijati v kolonijalno državo. Toda Menelik svoje dežele ni hotel izročiti italijanskemu vplivu, zaradi česar je potem nastala prva abesinsko-italijanska vojska, ki se je končala s prvim mirom v Addis Ababi, katerega je diktiral takratni abesinski cesar Menelik. Tudi sedanja druga vojska se bo končala s mirom diktiral zmagovalni italijanski v Addis Ababi. Ta mir pa bo maršal.

Menelik se je dobro zavedal, da se njegovo cesarstvo trajno ne bo moglo upirati evropski volesili. Zato je sklenil svojo državo preosnovati. Toda svoje delo je moral nedokončano prekiniti, ko je leta 1913 umrl. Zaprtil je nedodelano zgradbo. Njegovi nasledniki se potem dolgo niso mogli povzpeti na višino vladarja, dokler ni prišel zadnji Haile Selassie, ki je hotel abesinsko cesarstvo modernizirati in ga tako urediti, da bi bilo v vseh ozirih kos evropskim vesilam. Po nalezih rajnega velikega Menelika je tudi ta cesar z veliko bistroumnostjo, ki je dana vsem orijentalcem, spretno izrabljaj nasprotstva evropskih volesil v korist svoje države. Vedno več evropskih svetovalec je klical v Addis Ababo, kateri naj bi mu pomagali cesarstvo preustrojiti. Treba je priznati, da je mnogo naredil, vendar mu zgodovina ni pustila časa, da bi bil svoje započeto delo dokončal.

Danes je vsekakor še prezgodaj govoriti, kaj je tako pospešilo razkroj abesinske armade, ki je bila sicer močna in bolj junaška kakor pa njen nasprotnik. To pa je vendar že danes jasno, da se Menelikovim naslednikom še ni posrečilo med abesinskimi ljudstvi ustvariti enotne državne misli. Vojaški porazi in nesreče na fronti so prav za prav le odsvit notranjega razkola v državnem organizmu abesinskega cesarstva. Ko so letošnjo pomlad Abesinci na severni fronti doživeli prve udarce, so se abesinske cesarske čete naenkrat znašle sredi dveh sovražnih front. Že poprej so morale abesinske vojske čete silo zadušiti več uporov v pristni abesinskih pokrajinah, na primer v Godjamu. Po nesrečnih bitkah na Amba Aradamu, na Tembienu in v Širi pa so divji in uporni rodovi plemena Galov začeli umikajoče se abesinske cesarske čete napadati tudi za hrbtom. Posledica tega je bila, da so morali Abesinci skoro brez boja zapustiti ogro Amba Aladži in da so bili poraženi tudi pri jezuru Asangi.

Italijani so se posluževali dvojnega orožja: denarja in strupenih plinov. Ta dva sta se spojila v tako smrtno učinkovito orodje, da vsa vojska sposobnost abesinskih armad ni bila več kos takemu orožju. Šele kasneje bo zgodovina odkrila, kako veliko vlogo v tej vojski je igralo italijansko zlato. Že danes pa je jasno, da so Italijani še v začetku januarja v veliki meri porabljali strupeni plin, s katerim so uničevali abesinske vojske.

Odkar so 8. novembra Italijani pod de Bonom zavzeli Makalo, so do 15. februarja takorekoč počivali. Medtem je prevzel vrhovno poveljstvo maršal Badoglio, ki je ves ta čas navideznega premirja na severni fronti organiziral italijansko silo ter jo opremljal z vsemi modernimi tehničnimi pripomočki. Pod vtisom prvih zmag

na severni fronti pa so Abesinci tudi spremenili svoj načrt, po katerem so se prvotno hoteli ravnati. Spočetka so nameravali postopati tako, kakor so ravnali Rusi proti Napoleonu leta 1812. Toda naenkrat so to taktiko spremenili in začeli napadati v velikih množicah. Prvič so napadli 9. januarja letošnjega leta na južni fronti pri Delu. Toda bili so premagani. Med poveljniki abesinskih vojaških enot ni bilo nobene zveze. Edinole ras Nasibu in Vehib paša sta na jugu, ki je postalo postransko bojišče, do zadnjega zadrževala italijanske čete. Sicer pa se je izkazalo, da morajo tehnično boljše oboroženi Italijani v odprti bitki zleteti slabše oborožene Abesince.

Zakaj so Abesinci tako nesrečno spremenili svojo prvotno taktiko? Tako marsikdo razmišlja. Resnica pa bo najbrže ta, da so abesinskega cesarja k temu silili notranje politični razlogi. Cesar je videl, da se bo njegova država tembolj razkrajala, čimbolj se bo brez boja umikal Italijanom. Kadeže se razvaline Addis Ababe, katero je nekoč Menelik ustanovil kot simbol novo ustanovljenega abesinskega cesarstva pred 47 leti, pričajo, da državniška modrost njegovih naslednikov ni dosegla modrosti ustanovitelja. Addis Ababa leži v razvalinah in z njo leži v razvalinah tudi dediščina cesarja Menelika.

RASTLINE V PUŠAVI.

Naravoslovec dr. Reichert, ki deluje ta čas na vseučilišču v Jeruzalemu, poroča o zanimivih odkritjih, ki jih je napravil v azijskih in afriških pušavah, ki so jih smatrali doslej za popolnoma brez vegetacije, mnogo rastlin. Gre pred vsem za majhno, lišajno podobno rastlino, ki pokriva pesek in ki je prav tako siva, tako da so jo doslej smatrali samo za pesek.

VKORAKANJE ITALIJANSKE VOJSKE V ADDIS ABABO

Slika nam kaže vhod italijanske vojske v Addis Ababo, katero so podivjani in pijani Abesinci oplenili in požgali, predno so se umaknili v gore.

SLOV. PEVSKO DRUŠTVO "SLOVAN"
VAS NAJULJUDNEJE VABI NA SVOJ
...PIKNIK...
V NEDELJO, DNE 7. JUNIJA
V EMERALD PARKU
88-21 MYRTLE AVENUE. GLENDALE, I. L., N. Y.
NA PROGRAMU JE VEČ ZANIMIVIH TOČK — IZVRSTNA BO
POSTREŽBA
VSTOPNINA 25c za OSEBO; OTROCI PROSTI
Za ples bo igral znani rojak Mr. Joe Žigon.
Za obilen poset se priporoča — "SLOVAN"

DRŽAVLJANSTVO ŽENSKE

Ta je sedmi izmed vrste člankov o državljanstvu in naturalizaciji.

Državljanstvo je stvar, ki se tiče inozemca ravno toliko kolikor inozemca moškega spola. Inozemka je dostikrat ravno tako zapostavljena, kar se tiče dobivanja dela in nadaljevanja v istem, kakor moški, ki ni državljan. V mnogih državah je izključena od poklicev, v katerih ženske prevladujejo in za katere treba licence. Da navedemo le en primer, inozemka po navadi ne more biti učiteljica v javni šoli. Nekatere države izdajajo licence za izprašane bolničarke, maserke in lepoticarke le ameriškim državljan-
kam.

Dokler ne postane ameriška državljanica, je inozemka, ravno tako kot moški inozemec, v nekaterih slučajih podvržena deportaciji. Razvideli smo iz prejšnjega članka, da ob gotovih okoliščinah celo inozemci, ki so tukaj živeli dvajset ali več let, morejo postati predmet deportacije.

Zakoni za socialno varnost diskriminirajo napram inozemkam. Ni vpravičena do starostne pokojnine. V nekaterih državah more dobiti podporo, ki se daje vdovam in materam, le tedaj, ako so se njeni otroci rodili v Združenih državah.

Prav običajno ja najti v priseljeniški družini, da je mož ameriški državljan, dočim je žena ostala inozemka. In to mnogokrat provzročuje težkoče vseh vrst. Žena, na primer, ne more dobiti ameriški jaspot za potovanje v inozemstvo, za drugi strani ne utegne dobiti primerne potnega lista od zastopnikov one vlade, katere državljanica je bila poprej, kajti večina inozemskih vlad drži, da državljanstvo žene sledi po onem možu. Ako njen mož umre, predno je postala ameriška državljanica, more imeti težave glede svoje lastnine v Združenih državah, kar v nekaterih državah je inozemcem zabranjeno lastovati zem-

ljišče. Poprej je inozemka vsled poroke z ameriškim državljanom postajala avtomatično ameriška državljanica. Temu ni več tako. Od 22. sept. 1922 naprej, ko je prišel v veljavo takozvani Cable Act, inozemka ostaja inozemka, četudi se poroči z državljanom oziroma če njen mož postane naturaliziran. Ona mora samostojno zaprositi za naturalizacijo. Dobivanje državljanstva pa je nekoliko olajšano za žene onih, ki so že ameriški državljanji. Ni ji je treba "prvega papirja" in predpisana doba bivanja v Združenih državah je krajša.

Omožena inozemka se more naturalizirati, tudi če njen mož ostane inozemec. Nedavne spremembe zakona dajejo inozemki iste pravice s moškimi, kar se tiče naturalizacije. Na primer, od 24. maja 1934 naprej morejo otroci, ako so mladoletni, postati ameriški državljanji vsled njene naturalizacije, ravno tako kakor vsled naturalizacije očeta. Mož ameriške državljanke, ako je še inozemec ne potrebuje "prvega papirja" in mora dokazati le triletno bivanje v Združenih državah, kar zaprosi za naturalizacijo, to pa le tedaj, ako je žena postala državljanica po 24. maju 1934 oziroma ako se je poročil po tem dnevu.

Politična enakost je druga važna stvar, ki naj jo uvažuje inozemka, ki misli na državljanstvo. Ameriški državljanji, mož kakor ženske, določajo potom svojega volilnega glasu o življenjskih problemih, ki prizadevajo njihovo občino, državo ali vsa dežela. Inozemka pa mora molčati, ko se določajo vprašanja take vrste.

Ni mogoče razpravljati o vsem predmetu naturalizacije žensk v tako kratkem članku. Oni, ki želijo bolj natančne informacije, jih najdejo v poglavju o naturalizaciji žensk v brošuri "How to Become a Citizen of the United States," izdani od Foreign Language Information Service, 222 Fourth Ave., New York City.

ORJAŠKI JESETER

Nekoliko mladih ljudi iz vasi Keršjaka pri Ljudevnu se je kopalo v reki Marici, ko jih je nenadno prestrašila "morska pošast" ki je s svojim repom besno bila po vodi. Mladina je takoj poklicala odrasle, ki jih najdejo v poglavju o naturalizaciji žensk v brošuri "How to Become a Citizen of the United States," izdani od Foreign Language Information Service, 222 Fourth Ave., New York City.

Po razburljivem boju je združenim moškim uspelo, da so pošast ujeli v mrežo in jo spravili na kopno, kjer so v svoje presenečenje ugotovili, da gre za orjaškega jesetra, ki je meril v dolžino skoraj 3 metre in je tehtal nad 100 kg. Riba se je na poti od morja do primerne ga d rističa gotovo izgubila v Marico. V boju z njo so bili štirje možje ranjeni.

Naročite se na "Glas Naroda" največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

JUGO SLOVANSKA KAT. JEDNOTA

Je najboljša in najpopularnejša slovenska podpora organizacija v Ameriki. Računa nizke asese in plačuje liberalne podpore za slučaj bolezni, nezgode ali smrti. Ima 185 podrejenih društev in šteje nad 20.000 članov v obeh oddelkih.

Za vstanovitve novega društva zadostuje 8 oseb.

Premoženje Nad Dva Miljona Dolarjev

Pišite za pojasnila na

GLAVNI URAD J. S. E. J. :: :: ELY, MINNESOTA

POUČNE KNJIGE
RAZNE POVESTI IN
ROMANI
PESMI IN POEZIJE

KNJIGARNA "GLAS NARODA"
216 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

: : ZEMLJEVIDI : :
MOLITVENIK!
: : I G R E : :

Romani...

ANDREJ TERNOVC. (autor), reliefna karikatura iz minulosti 30

BEATIN DNEVNIK. Spisala Luiza Pesjakova. — 164 strani. Cena 60
Poleg Pavline Pakove je Luiza Pesjakova takorekoč edina ženska, ki se je koncem prejšnjega stoletja udeleževala v slovenski književnosti. Njeni spisi razodevajo čutečo žensko dušo.

BELE NOČI, MALI JUNAK. Spisal F. M. Dostojevski. 152 strani. Cena 60
Kratke povesti iz življenjskega pisatelja. To so prva književna dela slavnega ruskega romanopisca.

BELI MESECEAN. roman, spisal Juš Kozak. 116 strani. Cena 40
Roman je izšel v zalogi Vodnikov družbe. Skrajno napeto dejanje se dogaja v Kamniških planinah. Kdor ljubi lov in planine, ga bo z napetostjo čital do konca.

BRATJE IN SESTRE V GOSPODU
Spisal Cvetko Golar. 155 strani. Cena 75
Naš znan pisatelj je dal knjiži naslov "Sanje poletnega jutra". Nihče izmed naših pisateljev ne zna tako opisati življenja na kmetih kakor baš Cvetko Golar.

ČRNI PANTER. spisal Milan Pugalj. 219 strani. Cena 30
Šopek povesti našega dolenskega pisatelja, ki se je razmeroma mlad poslovlil s tega sveta. Če kdo pozna Dolence in njihovo dušo, jih pozna Pugalja. Njegove spise čita vsak z največjim užikom.

ČRTICE IZ ŽIVLJENJA NA KMETIH. spisal Andrejčkov Jože. 92 strani. Cena 35
Pod psevdonimom "Andrejčkov Jože" se je skrivaj plodovit slovenski pisatelj, ki je znal spretno opisati življenje, ki ga je doživljal ob čitanju njegovih povesti se vsak nehoti spomni na staro domovino.

DAIMATINSKE POVESTI. spisal Igo Kač. 94 strani. Cena 35
To so povesti, vzete iz življenja naših Dalmatincev: kako se veselo in žalostno, kako ričarila, ljubila in snubila. Resničen čar našega Juna veje iz njih.

DEKLE ELIZA. spisal Edmond de Concourt. 112 strani. Cena 40
Concourtova dela so polna fines in zanimivosti, zlasti v risanju značajev, čijih nekateri so mojstrsko podani in ima človek med branjem vtis, da posamezne osebe sedijo kraj njega in kramljajo z njim.

DON KIHOT. spisal Miguel Cervantes. 158 str. Cena 75
To je klasično delo slavnega španskega pisatelja. To je satira na viteštvo, ki je še vedno hotelo ohraniti svoj ponos in veličino, pa se ni zavedalo, da že umira. "Don Kihot" spada med mojstrovine svetovne literature.

DVE SLIKI. spisal Ksaver Meško. 103 strani. Cena 60
Dve črtici enega naših najboljših pisateljev vsebuje ta knjiga. "Njiva" in "Starka". Obe sta mojstrsko završeni, kot jih more završiti edino naš nežno čuteči Meško.

FILOZOVSKA ZGODBA. spisal Alojzij Jirasek. 182 strani. Cena 60
Kdor ne pozna dolinskega življenja, naj prečita ta roman. Ob čitanju se mu bo odprl povsem nov svet, poln neslučenih dogodkov.

GLAD. Spisal Knut Hamsun. 240 strani. Cena 90
Roman znanega nordijskega pisatelja je svojevrstno vezeljavilo in odkriva čisto nove strani človeškega življenja.

GOMPAČI IN KOMURSAKI
Spisal Julij Zeyer. 154 strani. Cena 45
Pestra slika sanjavega življenja tiste sanjave, bujne dežele, ki smo jo do nedavna poznali komaj po imenu. To je pesem ljubezni in zvestobe.

GOSPODARICA SVETA. (Karl Figor) 50

GOZDOVNIK. spisal Karl May. Dva zvezka. 208 in 136 strani. Cena 75
Spisal Karl May so znani našim starejšim čitateljem. Marsikdo se spominja njegovih romanov "V padlavinah senc", "Vinčev", "Žut" itd. Dejanje "Gozdovnika" se vrši na nekoč divjem ameriškem Zapadu.

GREŠNIK LENART. spisal Ivan Cankar. 114 str. Cena 70

GUSAR V OBLAKIH. spisal Donald Keyhoe. — 129 strani. Cena 60
To je letalski roman, poln dejanja in najbolj neverjetnih dogodivštev. Čitatelj doživlja z eno s pisateljem osiroma glavnim junakom skoro neverjetne pustolovščine, ki se vrše v zračnih višavah.

HADŽI MURAT. spisal L. N. Tolstoj. Roman. 79 strani. Cena 40
To znano delo slavnega ruskega pisatelja je prevedel v slovensko Vladimir Levstik. — Sleheri rojak naj bi čital roman tega velikega ruskega misleca.

HELENA. roman, spisala Marija Kmetova. 134 strani. Cena 40
V tem romanu prikazuje Kmetova pretežno življenje učiteljice na deželi — duševno o-samljene žene v obliki, ki človeku seže globoko v dušo in mu ostane neizbrisano v spominu.

HUDO BREZNO in druge povesti, spisal Franc Erjavec. 79 strani. Cena 35
Naš izbrani pripovednik in poznavatelj narave nudi čitatelju lepoto naših krajev in zanimivosti iz življenja naših ljudi.

IDIOT. Spisal F. M. Dostojevski. ŠTIRI KNJIGE. Cena 335
Krasen roman enega najboljših ruskih pisateljev. Roman vsebuje nad tisoč strani.

IGRALEC. spisal F. M. Dostojevski. 265 strani. Cena 75
Slavni ruski pisatelj je v tej povesti klasično opisal igralško strast. Igralec izgublja in do-biva, poskuša na vse mogoče načine, spletkari, doživlja in pozablja, toda strast do igranja ga nikdar ne mine.

IZBANI SPISI dr. Janeza Mencingerja. trda vez. 100 strani. Cena 150
Janez Mencinger se po pravici imenuje začetnik našega modernega leposlovja. On je prvi krenil s poti, ki sta jo hodila Jurčič in Kersnik ter ubral modernost smer. V knjigi so tri zanimive črtice.

IZLET GOSPODA BROUČKA V XV. STOLETJE. spisal Čech Svatopluk. 246 strani. Cena 120
V navedenemu delu spremljamo dobrodušnega Pražana gospoda Broučka v dobo strašne-ga in slavnega husitskega voditelja Jana Žižke. Ta zgodovinski roman je zanimiv od konca do kraja.

JAGNJE. 110 strani. Cena broš. 40 Vez. 45
Trdo vezano 35
V knjigi je poleg naslovne š. povest "Starček z gore". Obe sta posebno zanimivi, kajti spisal ju je znani mladinski pisatelj Kristof Šmilc.

JERNAČ ZMAGOVAČ. spisal H. Sienkiewicz. 123 strani. Cena 50
Knjiga vsebuje poleg naslovne povesti znanega poljskega pisatelja tudi povest "Med plazovi". Obe sta zanimivi in vredni, da jih človek čita.

JUAN MISERIA. spisal H. L. Celoma. 168 str. Cena 60
Ta pretežno povest je vzeta iz dobe španske revolucije. Sočutno zasledujemo usodo ponedolžnega obojbenega Juana Miserie. V o-slehi brezvestnega Lopezina pa vidimo, kam privede človeka življenje brez višjih vzorov.

JURČICEVI ZBRANI SPISI
6. zv. Doktor Zober — Tugomer Cena 1.—
Jurčič ne potrebuje nikakega posebnega pri-poročila. Jurčičeve knjige so napravljen-še čtivo za dolge zimске večere. Njegovi origi-nali, dotipani Krjavci, skrivnostna polja desetega brata in cela vrsta drugih njego-vih nepoznatih obrazov bodo večno živeli.

JUTRI. spisal Andrej Strug. 85 strani. Cena 75
Knjiga je posvečena onim, ki so šli skozi bol in pričakovanje... Posvečena je njihovemu ti-hemu junstvu.

KAJ SI JE IZMISLIL DOKTOR OKS. spisal Jules Verne. 65 strani. Cena 45
Menda ni bilo pisatelja na svetu, ki bi imel tako živo domišljijo kot jo je imel Francoz Jules Verne. In kar je glavno, skoro vse nje-gove napovedi so se vresničile. Pred dolgi desetletji je napovedal letalo, submarin, po-let v stratosfero itd.

KAZAKI. spisal L. N. Tolstoj. 308 strani. Cena 75
Edinole veliki Tolstoj je znal opisati življe-nje tega napoldivnega plemena, ki je žive-lo in deloma še vedno živi svojevrstno življe-nje na ruskih stepah. Napeta povest, polna burnih dogodivštev od začetka do konca.

KAKO SEM SE JAZ LILAL. spisal Jakob Alešev. TRI KNJIGE PO 150, 180 in 114 strani. Cena 60 vsak zvezek. V trije 150
Pisatelj nam v teh treh knjigah opisuje usodo in življenje kmetijskega fanta, ki so ga stariši poslali v šole, kjer se je vzdrževal z last-nimi sredstvi ter zdaj lažje, zdaj težje, lezel od šole do šole ter si slednjič priboril v življe-nju mesto, po katerem je stremel. Knjige so pisane živahno. Ob čitanju se bo moral čita-telj večkrat od srca nasmejati.

KMEČKI PUNT. spisal Aug. Senoa 75
Zgodovina našega kmeta je zgodovina nepre-stanih bojev. Bojev s Turki in graščaki. — "Začniti kmečki punt" je mojstrsko opisal slavni hrvaški pisatelj Senoa. Krasen ro-man bo sleherni z užikom prečita.

LA BOHEME. Spisal: H. Murger. 402 str. Cena 90
Knjiga opisuje življenje umetnikov v Pari-žu okoli polovice devetnajstega stoletja. — Knjiga je svetovno znano delo.

LISTKI. (Ks. Meško). 144 strani 70

LOV NA ŽENO spisal J. O. Curwood. 194 strani. Cena 30
Skrajno napet roman iz modernega življe-nja. Človeka tako prevzame, da pa z velikim zanimanjem prečita do konca.

LUCIFER. spisal Jean de la Hire. 292 strani. — Cena 1.—
Fantastičen roman v šestih delih. Bolj fan-tastičen nego ga naslov razodeva. Čitatelj se mora nehoti čuditi bujni pisateljevi domišljiji.

MALI LORD. spisal Frances Hodgson Bur-nett. 193 strani. Cena 30
Globoko zasnovana povest o otroku, ki ga ne odlojudnega čudaka. Deček je plod amerike v-voze, ki ne pozna raiik med bogatimi in reveži, pač pa zna razlikovati le med dobrim in slabim.

MALENKOSTI. spisal Ivan Albrecht. 120 strani. Cena 30
Štiri zanimive črtice našega priznanega pi-satelja.

MATERINA ŽETEV. 240 strani. Cena 90
Zanimiva povest iz dalmatinskega življenja.

MED PADARJI IN ZDRAVNIKI
Spisal Janko Kač. 119 strani. Cena 60

MILJONAR BREZ DENARJA. spisal C. Phil-lips Oppenheim. 92 strani. Cena 75
Do skrajnosti napet roman iz modernega življenja. Oppenheim je znani angleški ro-manopisec poznan po celim svetu.

MIMO ŽIVLJENJA. spisal Ivan Cankar. 230 str. Cena 30

MLADA LETA. (Jan. K. Jurek). 188 str. 50

MLINARJEV JANEZ. Cena 50
Dejanje te povesti se vrši ob koncu srednje-ga veka in sicer v času, ko so bili Teharjani povirani zaradi svojega junaštva v plemiški stan.

MOJE ŽIVLJENJE. spisal Ivan Cankar 168 str. — Cena 75
Ivan Cankar je prvak naših pisateljev Lju-dje. Čijih duševnost opisuje, so pristno slo-venski in opisi njihovih značajev mora sleher-nega globoko prevzeti. "Moje življenje" je najpomembnejše delo Ivana Cankarja v zad-njih njegovih letih.

MOŽJE. spisal Emerson Hough. 209 strani. Cena 54
Zanimivo delo, ki bo ugajalo vsakemu čita-telju. Prevod prav nič ne zaostaja za origi-nalom.

NADEŽNA NIKOLAJVNA.
Spisal V. M. Garšin. 112 strani. Cena 35
Junaki tega romana blodijo in tavajo skozi temo življenja. Vzpenjajo se kvišku, a sredi poln omagajo.

NA KRVAVIH POLJANAH. Matičič, s slikami Cena 150

NAŠA VAS. spisal Anton Novčan. 224 strani. — Cena 1.—
V zvezku je devet črtic povečani iz naše lepe Štajerske. Pisatelj Novčan je nedolgovilj-mojster v opisovanju značajev.

NAŠA LETA. spisal Milan Pugalj. 125 strani. — Cena vez. 70 Broš. 50
Knjiga vsebuje dvanaest povesti pisatelja Pu-galja, ki je poznal dušo dolenskega kmeta kot le malokdo.

NAŠI LJUDJE. spisal Alois Remec. 94 strani. Cena 40
Zanimiva povest iz časov, ko so bili Francozi na Vojvodskem.

NOVA EROTIKA. spisal Ivan ROZMAN. Trdo ve-zano. 115 strani. Cena 70
Knjiga vsebuje "misli, ki so se rodile v člo-veku v prvih letih svetovne vojne".

Spisi...

PESMI V PROZI. spisal: Chas. Baudelaire. 112 strani. Cena 90
Verna slika pretežno velkomestnega živ-ljenja in spominov nanj.

PINGVINSKI OTOK. spisal Anatole France. 282 strani. Cena 60
To je satira na francoske pretekle in seda-nje razmere. V tej knjigi je slavni franco-ski pisatelj najbolj drzen in brezobziren v svoji zabavljalci.

PLAT ZVONA. spisal Leonid Andrejev. 131 str. Cena 40
Poleg naslovne povesti slavnega ruskega pi-satelja vsebuje knjiga še dve, namreč "Mi-sel v megli" in "Brezdno".

PISANE ZGODBE. Spisal Janko Kač. 113 str. .. 60
"Med Padarji in Zdravniki" ter "Pisane Zgodbe" je spisal naš poljudni pisatelj Kač, ki se je posebno poslovlil s svojimi zname-nitim romanom "Grunt". Prva knjiga vsebu-je 24, druga pa 18 kratkih in zanimivih po-vesti.

POSLEDNJI DNEVI POMPEJA (2 zv.) 125

POPOTNICI. spisal Milan Pugalj. 95 strani. Cena 60
V tej knjigi je zbral znani slovenski pisatelj Pugalj deset črtic iz našega domačega živ-ljenja.

POVESTI IN SLIKE. spisal Ksaver Meško. — 79 strani. Cena 60
Knjiga vsebuje tri povesti našega priljublje-nega pisatelja, mojstra v opisovanju. Nje-gov slog je izrazit, njegove misli so globoke in mehke. Posebno ženske so vnete za nje-gova dela.

PRAVICA KLADIVA. spisal Vladimir Levstik. 144 strani. Cena 50
Povest iz vojne dobe, ko se je v arhiv vseh naših razsodnih ljudi porajala misel na edinstveno Jugoslavijo. Levstik je to klasi-čno opisal. Z osvobodjenjem domovino doseže tudi povest svoj višek.

PRED NEVIHTO. spisal I. Turgenev. 96 str. Cena 35
Mojstrsko delo slavnega ruskega pisatelja.

PRINAJAČ. spisal Fr. Detela. 157 strani. Cena 60
Kakor vse Detelove povesti, je tudi ta vzeta iz našega pristnega domačega življenja.

PRI STRICU. spisal Gangi. 111 strani 60

PRODANE DUŠE. spisal: Joža Likovč. 160 str. Cena 60
Kdor hoče vedeti, kaj počno fašisti z našim ubogim ljudstvom na Krasu, naj prečita to pretežno zgodbo.

PTICE SELIVKE. Rabindranat Tagore. Trda vez. 94 strani. Cena 75
Prgevorci, esejji in misli slavnega indijske-ga pisatelja.

RANJENA GRUDA
Spisal Ivan Albrecht. 103 stran. Cena 35
Posebno zanimanje vzbuja ta povest po svo-ji aktualni vsebini, ki razmatra preteče moderne probleme in pomena v drugem delu v vojno in povojno dobo.

RDEČA MEGLA. spisal Karl Figor. 192 strani. Cena 70
V širokem žilu zasnovan avanturističen ro-man znanega pisatelja, ki zna dejanje raz-plesti s tako čudovito fineso, da mora čita-telj nehoti s napetim pričakovanjem čitati do konca.

RENE MAUPERIN
Spisal Edmond de Concourt. 230 str. Cena 40
Roman o dekletu iz visoke pariške družbe. Delo je polno fines in zanimivosti zlasti v risanju značajev.

ROMAN ZADNJEGA CESARJA HABSBUR-ZANOV 75

ROMANTIČNE DUŠE. spisal Ivan Cankar 87 strani. Cena 60

SANIN. Spisal M. Arčbašev. 488 str. Cena 1.—
Ta znameniti roman, ki je bil svočasnno na Ruskem in na Nemškem konfisciran, slika na realističen način ruskega inteligenta, malomeščana, oficirja, študenta, žida, ženske v okviru družine in samostojno učiteljsko.

SIN MEDVEDJEGA LOVCA. spisal Karl May. 160 strani. Cena 30
Dejanje te lepe povesti se vrši na amerškem Zapadu. Pestre slike iz indijskega in pi-lonirskega življenja. Mayu sicer očitajo, da ni bil nikdar v Ameriki, toda življenje na a-merškem Zapadu je znal dosti natančneje o-pisati kot marsikdo, ki je živel tam.

SKRIVNOST NAJENKE. povest. Trdo vezano. 93 strani. Cena 50
To je po naše prikoljeno povest, ki bo zani-mala slehernega brava. Hudim duševnim bojem glavnega junaka oziroma junakinje, sledita zaslužena sreča in zadovoljstvo.

SPISJE. Male povesti iz kmečkega življenja. — 67 strani. Cena 35

SLIKA DORIANA GRAYA. Spisal Oscar Wilde. 301 strani. Cena 120
To je eden najbolj značilnih spisov znamenitega angleškega pisatelja. Roman je izredno zanimiv po svojem stilu, po svoji fantastični vsebini, po svoji globoki miselnosti in na-petosti, ki veže bralca z nepremagljivo si-lo nase.

SREDOZIMCI. spisal Peter Bohinjec. 84 strani. Cena 40; vezano cena 60
Zbirka kmečkih povesti iz našega življenja. Bohinjec je dober pisatelj, ki v svojih spi-sih do ptičice pogodi duševnost našega člo-veka. Ob čitanju njegovih del se zdi člove-ku, da ima pred očmi prizore iz domovine.

SLIKE. spisal Ksaver Meško. 189 strani. Cena 60
Osem povesti, ki zaslužijo, da jih sleherni prečita.

ŠTUDENT NAJ BO. — NAŠ VSKANDANJ
KRUIH, spisal F. K. Finžgar. 80 strani. Cena 50
Naš mojstrski pripovednik nam nudi v teh dveh svojih delih oblik duševnega užitka.

STRAHOTE VOJNE. spisal Bertha pl. Suttner. 223 strani. Cena 50
To je ena najslavnejših knjig, ki imajo na-men vzbuditi v človeku stud do vojne. Poša-stni prizori so opisani točno in natančno. Vsaka mati bi morala čitati to knjigo, kajti to je izpoved žene in matere, ki je izgubi-la na bojišču svoje najdražje.

SVETLOBA IN SENCA. spisal dr. Fr. Detela. 176 strani. Trdo vezano. Cena 120
Naš znani pisatelj Detela je s tem svojim delom zopet posegel v naše preprosto življe-nje ter izbornor orisal značaje, ki nastopajo v njem.

TARZANOV SIN. Vezano 301 strani. broširana 90

TARZAN, SIN OPICE. 302 strani, broširana 90
Pisatelj Edgar Rice Burroughs je v svojih delih o Tarzanu obdelal anov, kakršne ni ob-delal pred njim še noben pisatelj. Njegova dela so predstavljene v vse kulturne jezike ter ne zanimajo samo mladine, nač na tudi odrasle.

TATIČ. spisal France Bevč. Trda vez. 36 str. Cena 70
Naš izbrani primorski pisatelj nam daje v tej knjigi dve povesti, ki jih je posvetil svoji materi.

TUNEL. spisal Bernhard Kellermann. 295 str. Cena 120
Globoko pod zemljo vrtajo orjaški stroji tunel med Evropo in Ameriko. Cele armade delavcev se zadržajo vedno globlje v osrčje zemlje. Sredi dela zaloti graditelje strahovita katastrofa, katere ertev je na tisoče in tisoče delavcev. Toda železna volja inženirja Allana ne odneha, dokler ne steče med Evro-po in Ameriko globoko pod oceanom prvi vlak.

VEČERNA PISMA. spisala Marija Kmetova. Trda vez. 51 strani. Cena 75
Knjiga vsebuje petnajst psem, ki jih pre-važa iskreno občutje. Pisma govore o sa-njaj ženskega srca, o ljubezni, o sorodni-dušah.

VERNE DUŠE V VICAH
Spisal Prosper Merimee. 80 strani. Cena 30
Eden najboljših spisov francoskega mojstra. Vzeta iz našega kmetijskega življenja.

V KREMPLJAH INKVIZICIJE. spisal Michel Zevaca. 461 strani. Cena 130
To je mojstrsko delo v svetovni literaturi s neštetiimi zapletljivi in nasičeno vsebino, da bo navezalo vsakega čitatelja, ki ga vzame v roko.

V GORSKEM ZAKOTJU. spisal Anton Koder. 130 strani. Cena 40
Zanimiva povest iz prejšnjega stoletja.

V METEŽU. Spisala Marija Kmetova. 219 str. Cena 1.—
Pisateljica je v tem romanu globoko pogle-dala v žensko dušo. Usode petero žensk raz-nega tipa in značaja se križajo v metežu živ-ljenja, iz katerega izidejo vsaka na svoj na-čin.

VRTNAR. spisal Rabindranat Tagore. 105 str. Trdo vez. 75 Mehko vez. 60
V knjigi je vsebovana globoka mlra mo-drost in srčna plemenitost najslavnjšega in-dijskega pisatelja.

VOJNIMIR. spisal Josip Ogrinec. 78 str. Cena 35
Zanimiva povest iz časov prekrševanja ko-roških Slovencev.

V OKLOPNJAKU OKOLI SVETA. spisal Robert Kraft. DVA DELA. 482 strani. Cena 160
Vesekoz napet roman, ki ga čitatelj ne more odložiti, dokler ga ne prečita do konca. — Poln najneverjetnejših dogodivščin in za-pletljajev.

V ROBSTVU. spisal Ivan Matičič. 255 strani. Trda vez. Cena 125
Ivan Matičič je eden tistih redkih naših ljudi, ki ne pozna samo vojne in njenih gro-zot ter posledic, ampak zna tudi vse pre-tresljivo opisati.

ZABAVNA KNJIŽNICA. 122 strani. Cena 75
Zvezek vsebuje povesti Milčinskega, Premka in Laha. Posebno pretežno je spis Milčinskega "Mladih zanikarčev iz našega življenja-pisi".

ZADNJA KMEČKA VOJSKA. Spisal A. Senoa. poslovenil L. J. za ljudsko knjižico, obsega 378 strani, in je jako zanimivo pisana povest Cena 75

ZAPISKI IZ MRTVEGA DOMA. Spisal Dostojev-ski. I. DEL 299 strani, II. DEL 212 str. 2.—
Veliki Dostojevski je postal v tem svetov-notranem romanu sliki življenja ruskih jet-nikov takozvanih katorgah, utrjenih letni-skih taborih v Sibiriji.

ZLATA VAS. spisal Fr. Malovasič. 136 strani. Cena 60
Poučna in kratkočasna povest iz kmetijskega življenja.

ZLOČIN IN KAZEN. spisal F. M. Dostojevski. DVA ZVEZKA. Skupaj 605 strani. Cena 125
Najslavnejše delo slavnega ruskega misleca. Nihče ni tako opisl duševnosti zločinca kot ga je opisal v tem romanu Dostojevski.

ZGODBE NAPOLEONOVEGA HUJARJA. spisal Conan Doyle. 382 strani. Trda vez. Cena 80 Broširana 60
Čitatelj se mora do solz nasmejati, ko čita poglavja: Kako je izgubil Napoleonov huzar ubo; Kako je zavzel Saragoso; Kako je u-bil "brata"; Kako ga je hudič skušal, itd.

ZBRANI SPISI. 368 strani. (II. zvezek). Cena 250
V tem zvezku so zbrani spisi našega prvo-vrstnega pisatelja Maslija-Podlimbarskega, ki je pogledal v široki svet ter deloval za združenje ne samo Jugoslovancev, pač na Slo-vanov v splošno.

ZGODBE ZDRAVNIKA MUZNIKA. spisal Ivan Pregelj. 98 strani. Cena 70
Pregelj je eden najboljših slovenskih pi-sateljev. Ta zgodovinska povest prav nič ne zaostaja za njegovimi drugimi deli. Pregelj je globok, navzile temu pa lahko razumljiv tudi preprostu čitatelju.

ZMAJ IZ BOSNE. spisal Jos. Ev. Tomič. 229 strani. Cena 75
Roman iz krvave bosanske zgodovine. Roj s Turki; skoro neverjetne dogodivščine; teme-ljit opis najbolj krvave dobe Bosancev.

ZMOTI IN KONEC GOSPODIČNE PAVLE. — 202 strani. Cena 50
Vseokoz zanimiva povest iz našega sloven-skega življenja.

ZNAMENJE ŠTIRIH. spisal Conan Doyle. 141 strani. Cena 60
Najboljše delo ustvaritelja modernega detektivskega romana, v katerem znan Sherlock Holmes glavno vlogo.

Povesti...

Naročilom je priložiti denar, bodist v go-tovini, Money Order ali poštne znamke po 1 al: 2 centa. Če pošljete gotovino, reka-mandirajte pismo.

KNJIGE POŠILJAMO POŠTINE
PROSTO
Naslovite na: —
**SLOVENIC PUBLISHING
COMPANY**
216 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

MOJE POTOVANJE V AMERIKO PRED 8 LETI

Dne 28. maja 1928 sem bila stara 11 let in takrat sem zapustila rojstno domovino. Toda sedmega junija bo osem let odkar sem v Ameriki. Torej danes po osmih letih opišem svoje potovanje.

Spomin nazaj na moja otroška leta in spomlad sta me dovedla, da napišem to-le:

Še danes mi je v spominu, kako je lepa moja rojstna vas, Vrhnika. Vse je bilo v cvetju. Naša jablana pri kozoleu je imela vse mogočne barve, ko me prvine mama za roko in pravi: "Pojdimo na Drčo, da še enkrat in mogoče zadnjikrat pogledamo doli na našo lepo Vrhniko." Ravno sedem je zvonilo pri sveti Trojici: Bim, bam, bim, bam; jaz pa to poslušam in si mislim: zvonil zvon, jaz pa danes puščam dom. Mama si briše solze, jaz pa jo vprašam: "Zakaj greš v Ameriko? Vem, da lepšega nikjer ni kraja, kakor na Vrhniki." Mama pa odgovori: "Za kruhom." Takrat sem si pa tudi jaz mislila to-le:

Za kruhom moram iti, Tja v daljni tuji svet; Ne vem, če se še vrnem, če dom kdaj vidim spet. Aj, z Bogom, kraj domači! Pozabila te ne bom, Če tudi morda najdem v tujini drugi dom. Tvoj glas pa, zvonček mili, bo v srcu vsak mi čas odmeval in budil spomin na rodno vas.

In zadnjikrat ozrem se v Globočje Drčo in mislim, kdaj me zvonček mili tu sprejme tudi v grob. Pridemo nazaj v hišo. Moja stara mati so bili vse drugačni, kot po navadi. Niso se smejali, otožni so bili. Niso pustili, da bi jih pogledala v obraz. Sosedji so prihajali, a ne tako veseli, kakor po navadi druge dneve; vsem je bilo težko, ko sem se poslavljala. Prišla je tudi moja učiteljica Mici Petkovškova, in ona mi je takrat zapisala v spominsko knjižico: "Slovenka rojena, Slovenka ostani, preljuba slovenščina nikdar ne zabi." Eno uro smo imeli še časa, da gremo. Sami si morete misliti, kako je bilo težko, ko sem za vselej pustila

staro mater, ki danes v mru počiva v grobu.

Stric je že čakal pri Butenku na cesti na nas. Seveda, lepa kočija in oba konja, da se bomo bolj postali. Zadnjikrat sem se poslovila od stare matere in od mojih sošolcev. Na križu pota pri Mantovi smo se srečali Jožefa Zelenca in mi je rekel: "Kaj boš jokala, punca, saj greš v Ameriko." Ko pridemo na Vrhniki kolodvor, sem še enkrat videla nekaj mojih sošolcev, ko so tisti dan imeli izlet na Šmarno goro. Vsi so mi rekli: "Srečna si, da greš v Ameriko; ti ne bo treba več v šolo hoditi." Potem sem si pa mislila vendar nekaj dobrega.

Solnce je sijalo, ko smo šli na vlak. Stric Tone je še enkrat pomignil s klobukom in z Bogom. Vlak se pomika, gledam skozi okno in še zadnjikrat vidim hribeček Svete Trojice, kako je bil ves v cvetju in zelenju. Kar naenkrat smo v Ljubljani. Pridemo do Krakerja, takrat zastopnika Francoske Linije. Tam nas je bilo vseh potnikov 28 iz vseh krajev Slovenije. Ob treh popoldne je bilo povelje, da moramo vsi biti pri Krakerju, da pride izselniški komisar, da nam pregleda in podpiše naše listine. Bil je točno ob uri in nam je podpisal listine; sedaj smo imeli vse v redu. Večerjali smo pri št. 6, ržoto in solato. Po večerji gremo na kolodvor; dež je bil tako, da nismo nikamor videli. Ob devetih zvečer pride vlak, veseli smo bili vsi, samo da spet enkrat sedimo. Nobenega poslavljanja ni bilo v Ljubljani, samo agent nam je pomignil, a vlak je pihal svoj dim v temno in deževno noč. Imeli smo dva vagona, tako da smo imeli dosti prostora. Vožili smo se na Gorenjsko, tako da nekako ob enajstih pridemo na avstrijsko mejo. Tukaj pride na vlak eden finančarjev, da na mpreglela naše listine. Imeli smo enega sopotnika, ki je bil tako pijan, da je meni kar pod nogami ležal. Finančar ga kliče in zaničljivo pogleda. Moja mama pa vpraša: "Ste Kranjci?" Še danes vidim njegov zaničljivi pogled, tako da ne maram, da mi kdo reče Kranjca,

jaz sem in hočem biti Slovenka. Tako v noč se vozimo, toda zgodaj zjutraj se zbudimo in vidimo lepe Tirolske hribe. Videli smo dolino vse v zelenju in ko pogledamo v zrak, smo pa videli lepe Alpe vse v snegu. Krasen pogled je bil to.

Prišli smo v Bazel. Naša dva vagona samo pripno k drugemu vaku, potem se vozimo naprej skozi Švico. Solnce je sijalo na Švicarske Alpe in sneg je bil v visočini kakor tisočletni diamanti. Naš vlak je vozil ob jezeru in ob Alpah.

Pripeljemo se v Pariz. Tam smo morali čakati šest ur. Tukaj smo se pa tudi malo nasmajali. Napišem naj še to. Imeli smo dva sopotnika, mož in žena. Bila sta pa že oba prej v Ameriki, tako da je mož že vedel, da mora tako plesati; kakor žena gode. Seveda boleha žena je hotela in hotela imeti kameljni čaj. Imela je seveda tudi vso pripravo za kuhanje. Moral ji je pomagati tudi mož. Kuhala sta takole: Žena prinese štiri velike sveče, mož pa en majhen lonček za pol litra. Žena drži svečo pod lončkom, mož pa lonček z vodo. Dokler je bila voda mrzla, dobro; voda je bila vedno le bolj vroča, mož en čas premika en palec in zopet drugega, potem pa reče ženi: "Majčka, saj je že dosti vroče." Ona pa trdi da še ni; kar naenkrat ga tako speče, da mu pade lonček iz rok in s tem popari ženo, in komeljni čaj je bila velika luža na umazanih tleh. Lahko si mislite, kakšna ploha je dobila tega ubogega moža. Jaz pa, kakor drugi, smo se pa vsi prav od srca nasmajali tej bolni in sitni ženi.

Naših šest ur je minulo in čas je, da zopet gremo na vlak. Iz Pariza gremo v Havre. Vlak je prav počasi vozil; na vsaki postaji je dvakrat vstavil, ker je bil tako dolg. Vročina je bila velika, vode nismo mogli nikjer dobiti. Po treh dneh na potu pridemo v Havre. Na postaji so nas čakali trije avtobusi. Kar stali smo tesno eden poleg drugega; nismo imeli nič stolov. Ta vožnja ni bila dolga pa smo v hotelu. Ko stopimo v jedilno sobo, smo videli mizo vse lepo pogrnjeno z belim prtom. Samo da bi kmalu jedli, je bila moja misel. Kmalu so servirali dobro večerjo; po večerji je bila pa zabava. Za stare je gramofon igral naše lepe slovenske polke in valčke, nam otrokom pa so dali žoge in igrače; vse nam je bilo na razpolago. Šele o polnoči smo šli k počitku, pa sem prav dobro spala.

Zjutraj slišimo rog k zajtrku. Takrat smo vsi vstali, v desetih minutah smo bili vsi v jedilni sobi. Malo se ogledujemo, pa pride povelje: "Vsi se morate iti kopat!" Ženske na eno stran, moški na drugo. Ko se slečemo, gledate dve ženski če imamo uši. Teh jaz nisem imela. Ko nas je vse previzitirala, nas je pahnila ven. Jaz sem rekla mami: "Kopat nas je pognala, kje pa je voda?" Nisem se to izrekla, pa začne deževati, jaz pa letati z enega kota v drugega; povsod je šel dež, tako da sem bila takoj vsa mokra. To je bilo presenečenje, kaj?

Zadnji dan smo si hoteli malo ogledati mesto Havre in tudi naš parnik "Ile de France" bi radi videli, kako je velik. Zberemo se nas šest, pa gremo. Eden naših sopotnikov pa nas vpraša, če ima kateri tisti znak Francoske Linije, češ, če se bo

VODA IN OGENJ UNIČILA
CELO VAS

V Bakonjskem gozdu na Madjarskem leži vas Gyorravazd. To vas je doletela strasna nesreča. Že popoldne se je nebo stemnilo in zadivjal je velik vihar. Kmalu nato pa je začelo grmeti, bliskati se in treskati. V tem je začelo izpod neba liti s tako silo, da so vode nenadno začele naraščati. Mali potočki ki so tekli mimo naselja, so nenadno narastli v megolne reke in poplavalili njive in travnike. V hipu so bile pod vodo vse ceste in voda je začela vdirati v kleti in hiše. Kmetje so obupno hoteli kopati jarke, da bi speljali vodo stran od svojih hiš. V tem pa je nenadno treščilo v neki hlev, ki je takoj začel goriti. Ogenj se je s tega hleva razširil na bližnje hiše, nakar se je vsega prebivalstva polastila strašna panika. Nihče ni imel časa niti gasiti. Vsak je poskušal rešiti, kar mu je bilo najdražje. Otroci in ženske so pridrli iz gorečih hiš na ceste, kjer pa je že drla deroča voda. Ljudi so s težavo spravili v hiše ki niso gorele. Ker je nevarnost potajala vedno večja, so morali nazadnje prebivalci v svojem obupu zapustiti vas in pobegniti drugam, da so si rešili golo življenje, medtem ko je njihove domačije odnesla voda.

GANJIVA LAŽ

General Zeffrido je bil v Italiji izredno popularen zaradi svoje hrabrosti kot junak prvega vojnega pohoda v Libiji proti Menelik. Udeležil se je tudi svetovne vojne, v kateri je bil večkrat odlikovan. Nedavno je pa težko zbolel tako, da ni bilo nobenega upanja več, da bi okrev. Izrazil je željo, naj mu obesijo na steno ob bolniški postelji zemljevid Abesinije, na katerem so bili z zastavicami označeni uspehi in prodiranje italijanske vojske. General se je silno zanimal za vojno v Abesiniji in opetovano je izrazil trdno upanje, da ne bo umrl, dokler italijanska vojska ne zasede Addis Ababa.

Pred tremi tedni je general tako oslabil, da so zdravniki izjavili, da so mu je približala zadnja ura. Ko se je zdramil iz daljše agonije, so bile zastavice na zemljevidu zataknjene v abesinsko prestolico. Nekomu se je stari general tako zasmilil, da je nalašč prestavil zastavice, da bi mu napravil še zadnje veselje pred smrtjo. Generalu so mu oči in vzkliknil je: "Addis Ababa je naša!" in je izdihnil.

V letošnjem Koledarju
je par lepih kratkih po-
vesti, ki bodo zanimale
ljubitelje leposlovja."Naši Najlepši
Kraji"

Zbirka slik, ki jih vsebuje ta knjiga je enih najlepših, ki se jih morete predstavljati. Slike so iz vseh delov Slovenije. Fin bakrotisk prinese na dobrem papirju izrazite lepote naših najlepših krajev. Vemo, da ne bo vam žal za dolar, ki vas stane ta lepa zbirka 87 slik. Naročite to knjigo še danes. Vzbujalo bo v Vas mnogo veselja.

\$1

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

Pota Ljubezni

Roman

58

"Prosim, gospod, kdo je ta odlična pojava?" "Grofica Wintersteinska," je odgovoril in se odstranil.

— Sedaj vem toliko kot prej, — je dejal sam pri sebi — da je iz najvišjih krogov, to vidim sam.

"Dovolite," je nagovoril drugega, "ali prebiva ta dama tukaj v okolici? Gotovo je tujka?"

"To je grofica Wintersteinska—"

"To sem že slišal."

"Rusinja je in stanuje v Solitude."

"Ali ni to knežji grad?"

— Čudno, — si je mislil. — Pa se obrnem na ljudstvo; morda me čevljarški vajenec bo-
lje poče.

"He, mladi mojster, ali poznate to damo?"

"Pozna jo vendar vsakdo, to je knezova ljubica."

— Narod treba vprašati, — je menil tujec. Grom in strela, visoki gospod ima okus! —

Pred njim sta stali ženski s košarami in sta se razgovarjali:

"Pomisli, Muellerjevega gluhočnega sina je poslala v zavod, da se izuči. Da, dobrega srca je, to jej mora vsak priznati, ampak v pekel pride vendarle."

"Sestre iz bolnišnice prihajajo k njej, kadar potrebujejo kaj. Nedavno je darovala za ves otroški oddelek perila. Možno stare Schulzinje je pa kupila voz na kolesih, ker ne more več hoditi."

"Jaz pojdem tudi k njej, pa jej porečem, da imam bolnega otroka."

"Lepo bi naletela. Saj vsakokrat natančno pozveduje, ali je resnica, kar jej reveži pove-
do."

"Kaj, tako prebrisana je?"

"Saj to se vendar tako vidi."

Tujec je stopil k njima.

"Ali mi morete povedati, prosim, kje bi mogel videti knezovo sliko?"

"Tam na oglu, pri fotografu."

"Hvala."

— O, vrača se. —

Deklica s krasno veliko punčko na rokah je vlekla Vero do ogla, bržčas, da jej pokaže svoje stanovanje, potem je dvignila svobodno roko proti njej. Vera se je sklonila nad otrokom in ga pobožala po licih. Mala je nato izginila.

Počasi, s kratkimi, gracioznimi koraki, previdno stopaje po slabem tlaku je šla grofica preko trga. Ni se brigala za ljudi, kraj katerih je morala iti. Ljubkujoče je pogladila z roko sprednja konja, se dvignila s pomočjo sluga na voz in prišla vajeiti...

Agata je končno vendarle odprla okno — deloma iz zanimanja za dogodek, deloma zaradi Verinega ljubeznivega vedenja do otroka. Vera se je smehlajaje ozrla nanjo in jo pozdravila z bičem.

Takoj so se ozrli vsi v ono smer: Agata je sardela kakor rak in hitro zaprla okno.

Čvetervoprega je dirjala dalje.

Jutranja vožnja in pa mali intermezzo sta Vero nekoliko raztresla. Toda ker je po samotnem obedu morala prebiti vse popoldne sama, sta se povrnila skrb in nemir. Ko se je zvečilo in so po sobah zagorele luči, je stopila pred zrcalo.

— V tem turobnem baršunu ne maram spre-

jeti Egona. Ali bi obleka večerno toaleto? Ne, saj bova pila samo čaj tukaj — torej čajno obleko! Tolikokrat jo vidi; — rada bi imela nekaj prav posebnega, da bi se mu zdelo kakor iz pravljice — aha že vem!

Dvignila je visoko glavo in šla v toaletno sobo, kjer je že čakala komornica nanjo.

"Pustite me samo, opravljam imam za toaletno mizo. Kadar pozvonim, prinesite indijsko obleko iz belega gaza."

"Oni flor, ki ga je nosila gospa grofica v tlahti na terasi? Ali ne bo toaleta prelahka?"

"Ubogajte!"

Kakor da se je je polastila čudna omotica. Še nikdar ni izvrševala s toliko rafiniranostjo svoje umetnosti. Ogibala se je vsega prežvega in vsiljivega — hotela je biti čarobna. Ko je komornica zopet vstopila, je obstala kakor vkovana. Vera je bila zadovoljna: — ako ie ta že vsa prevzeta — si je mislila.

In ko je bila oblečena v lahko tančico, ki je jasno odražala vrat in roke in o kateri ni bilo možno vedeti, kje in kako je zapeta, komornica ni mogla, da bi ne vzkliknila: "Moje oči so že vajene videti najlošše, ampak tako krasna kot nočoj ni bila gospa grofica še nikoli — kakor vila."

"To je dobra beseda. Dajte mi bričante iz trezora."

"Vase neprestano čudenje me utruja, hitro, hitro! Zapnite mi ovratnico; puščico zataknite spredaj v lase, z zvezlo navzdol, pa ne pretržite, mora se premikati — eh bien. Sedaj mi prinesite še vijolice iz prizidka... Tega velikega šopa ne morem zatakiniti. Rahlo, nalahno jih zvežite — oh, kako ste nerodni!"

Gospa je ostala prijazna — vedela je natančno, da bo njena gospodarica v naslednjem trenutku zopet dobrotljiva.

Gospa je ostala prijazna — vedela je natančno, da bo njena gospodarica v naslednjem trenutku zopet dobrotljiva.

"Tako — vidite, da znate. No, in sedaj pridite evetlice tu na levi z agrafo."

"Gaz se bo strgal."

"Pa naj se strga, kaj zato?" je dejala Vera smehlajaje. "Neznosni ste danes, draga. Dajte mi še kaseto z denarjem! Skrbite imate spet s sinom, kaj ne? Nedavno sem videla v vaših očeh solze. Tu, da sežete fantu zopet enkrat pod pazluho!"

"Gospa grofica —"

"Samo nikar poljubljati rok, saj veste, da tega pri svojem osebnju ne trpim."

"Najiskrenejša hvala. Ampak go-pa grofica se je zmotila, to je petsto mark."

"Ali je preveč? Čim več, tem bolje, mislim."

"Kako naj se zahvalim—"

"S tem, da molčite. Strašno slabe volje sem, pazite, da me ne bo nihče motil."

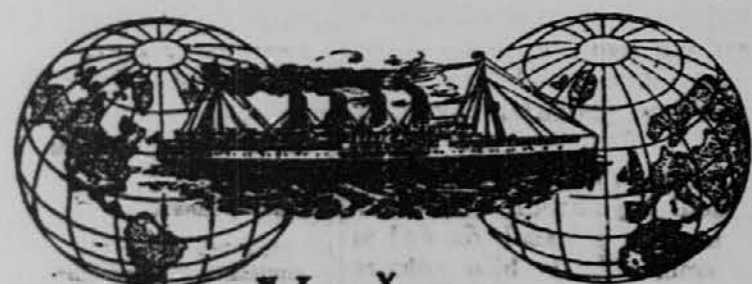
Komornica je gledala za njo in solza ji je kanila na podarjeni denar.

— Kdor jo pozna kakor jaz, jo mora oboževati. —

Vera je gledala v prizidku skozi okno na cesto, in naposled so se zasvetile svetilke kneževske kočije. Pritisnila je roko na divje utripajoče srce, vstala ter dvignila zastor. Tako jo je našel knez, ko je vstopil. Trudoma se je izvil iz njenih ust krik:

"Ali se vračate zopet k meni?"

DALJE PRIDE

Važno
za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvareh. Vred naše dolgotrajne skrbnosti Vam zamerimo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se zaupno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, bodisi prošnje za povratna dovoljenja, potni liste, vize in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjše stroške.

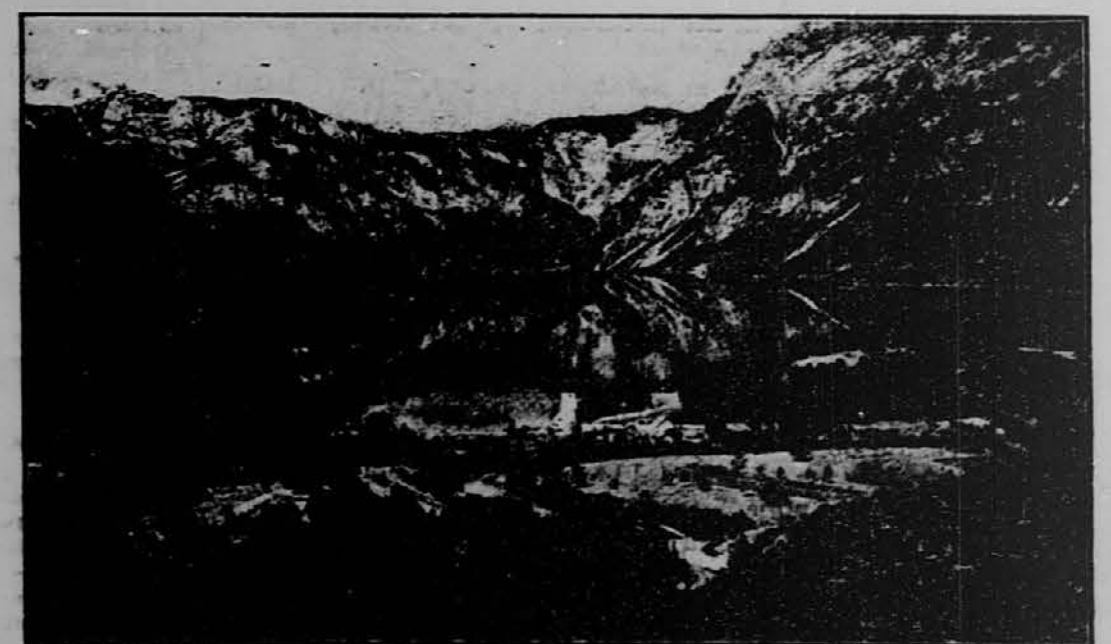
Nedržavlani naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje, RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Plašite torej takoj za brezplačna navodila in zagotavljanje Vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(Travel Bureau)

216 West 18th Street
New York, N. Y.

Nadaljevanje na 6. strani.

Bohinjsko jezero

KNJIGARNA "GLAS NARODA" : : : 216 WEST 18th STREET, NEW YORK

Srčna stiska

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

17

"No, kako je, Kati, vedno mi obljubljaš kako pesem; ali ne bi hotela sedaj zapeti?" pravi Gerta, ko je bila večerja končana in so vsi vstali.

"Zakaj me tako mučiš, Gerta?"

"O, ne, sedaj se mi pa ne boš izmuznila, samo ne drži se tako!"

"Tudi jaz prosim, draga Katarina," se oglasi baronica.

"Vaš glas tako pomirjevalno vpliva na mene."

"Kakšno pesem želite, gospa baronica?"

"To je vseeno; vse slišim rada. Samo poiščite, kar hočete peti. Tukaj sem bom sedla in bom poslušala. Joachim ti pa mi boš z gospodom oskrbnikom delal družino."

Oba gospoda sedeta k baronici, ki se je naslonila v naslonjaču. Okna družabne sobe, kamor so po večerji vsi odšli, so bila na stečaj odprta in skozi nje je v sobo prihajal sveži večerni zrak. Katarina išče med notami.

"Gospodi pa prosim, da je prizanesljiva proti meni!"

"Prihrani si predgovor in prični," sili Gerta, ki je bila v resnici radovedna, kako poje Katarina, "kaj pa hočeš peti? O, to žalostno pesem!"

Kako pa se začudi, ko prične Katarina peti s svojim lepim, mehkim altom, ki je popolnoma odkrival čustva mladega dekleta. Kot bi vriskal njen glas, je bilo slišati besede:

B "Se je cvetoči, zlati čas —"

Seveda, to ni bilo čudno, ko je bil navzoč oni, ki so mu veljale te besede in ki je tako poželjivo gledal lepo, svetlo-laso dekle. V Gerti je vstajal ostuden čut. Navajena je bila biti vedno prva, tukaj pa je bila postavljena v senco!

Tega ni pričakovala, mislila je, da se je tedaj Katarina, ko je bila pri njej na obisku, sramovala, da bi pela za Gerto — sedaj pa vidi, da jo to mirno, ponižno dekle prekaša.

Baronica sedi in si z roko zasenči obraz, zatopljena v globoko premišljevanje. Da, čas je bil nekdanj, cvetoči, zlati čas.

"Toda, Katarina, saj imaš pravi glas primadone in tudi postavo primadone," zakliče Gerta, ko Katarina skonča.

"Prav izborna operna pevka bi bila!"

"Ali se hočeš norčevati iz mene, Gerta? Bom huda, ako mi se kdaj rečeš kako tako besedo!" Katarina vstane, "tako Gerta, sedaj ti dam prostor, sedaj si ti na vrsti."

"Jaz za teboj? To bi pa posteno pokvarila dobri utis, ne, ne — na noben način tega ne."

Govore se sem in tja, dokler ne pride čas, ko se mora Katarina odpeljati domov.

"Pri krasnem večeru bi šla rada malo s teboj. Ali smem papa? Prosim, saj se ni pozno in popolnoma svetlo."

"To bi bilo! Kako pa boš prišla nazaj?"

"Popolnoma priprosto! Peljem se do vasi in grem potem nazaj nekaj korakov poč — ni me strah in je tako lepo!"

"Ako dovolite, gospica Berger, vas jaz peljem domov; bom že zopet našel domov," pravi Kraft.

"Seveda, gospod oskrbnik," zakliče baron, "vi se peljete z njo. Ne, ne, Katarina, to bi bilo še lepše, ako vas pustimo, da se sami peljete in če je samo nekaj minut. V drugem slučaju bi vas jaz spremljal, toda tako je ravno prav! Ali je napreženo?" vpraša vstopivšega slugo. "No, potem pa se morete odpeljati."

Katarina se poslovila pri baronici. "Pridite kmalu zopet, Katarina," pravi baronica s trudnim glasom, "veseli me, da je Gerta v vas našla tako dobro tovarišico. Lep pozdrav doma!"

Gerta že stoji zunaj s svojim očetom in opazuje Krafta, čegar obraz se razjasni, ko pride Katarina. Ko Katarina stopa na voz, ji Kraft pomaga, nato pa zgrabi vajete in se odpeljeta v poletno noč. Kakor daleč, more videti, gleda Gerta za lahkim kolesjem, nato pa gre z očetom v hišo.

"Leonora, izgledaš pa grozno izmučena; ali ti ni kaj prav?" vpraša baron skrbno.

"V resnici, zelo sem slaba; vročina me tako nadleguje; rada bi šla v posteljo," odvrne baronica.

"Povej mi, Lora, kako ti ugaja novi oskrbnik? Ali ni čeden fant, ki nekaj razume, ima bistro oči in vse vidi. To sem takoj opazil. Mislim, da sem dobrega izbral. Sicer pa zadostuje poročilo, da je kdo tri leta ostal pri grofu Pohlju, čegar vzorno gospodarstvo je splošno znano."

"Odkod pa je, pravzaprav? Ali ni rekel da je iz Šlezije?"

"Mislim, da je iz Vratislave; in najbrže iz zelo dobre družine. Ne moremo drugače, kot da bo jedel z nami; ali ne misliš, Lora? Njegovo stanovanje sem pustil lepo urediti. Je povsem drugačen človek kot stari Vos."

"Kakor ti misliš, Joachim; je svetovno izobražen, kot se mi dozdeva in ne bo prekorajl odkazane mu meje."

"Mislim pa, da je malo predrzen," pravi Gerta, "ker se je kar tako vsilil Katarini."

"O vsiljevanju tukaj ni nikakega govora," pravi baron, "sicer pa Katarini najbrže tudi ni neprijetno; saj ji tudi ni popolnoma tuji."

"Pa vendar je samo oskrbnik; na njenem mestu bi ga jaz lepo zavrnila."

"Kaj, dekle, ali misliš, da je vsakdo tako visok in razvijen, kot ti? Vsakdo ne more biti poročnik! In Kraft bi bil marsikomu kot zet dobrodošel. Rajši pojdi v posteljo, kajti tvoj obraz je postal tako prepaden, gotovo si trudna, ker si danes tako zgodaj vstala in si bila ves dan na svežem zraku."

Gerta pravi starišem "lahko noč" in gre v svojo sobo. Misli na vožnjo obeh. Kaj neki sta si povedala? Saj je bilo tako jasno, da sta si bila naklonjena. Katarinino veselje ni poznalo nikake meje.

Toda tako, kot je mislila Gerta, ni bilo. Kot dva pametna mlada človeka sta se vozila. Katarina mu je pojasnjevala pot, po kateri je moral voziti in med seboj si izrazita veselje, da sta se zopet tako nepričakovano srečala; in to je bilo vse. Na Bergerjevem dvorišču Kraft stopi z voza, se poslovi in se obrne proti domu. Na Brezenu mu je bilo zelo všeč. Baron je bil z njim zelo prijazen in novi delokrog ga je veselil.

(Dalje prihodnjik.)

RIMSKO CESARSTVO OBNOVLJENO

Sedaj ko so Italijani s svojimi tehničnimi sredstvi zlomili junaški odpor abesinskega naroda, hoče Mussolini v slovesni izjavi razglasiti, da je ustanovljen rimski imperij, to se pravi, da se obnovi starodavno rimsko cesarstvo.

Nove pokrajine novega rimskega cesarstva so mnogo večje kakor pa je Italija sama. Zaradi boljšega pregleda pa moramo podati našim bralcem nekaj števil.

Italija sama meri 310,138 kvadratnih kilometrov. Prebivalcev ima po statistiki iz leta 1931 41,145,041, torej na kvadratni kilometer 183 ljudi. Med prebivalci je 225,000 Nemcev ter 600,000 Slovencev in Hrvatov.

Dosedanje italijanske kolonije so bile: Tripolitanijska in Cirenajka, kateri obe se imenujejo Libija, dalje Eritreja in Rdečim morju ter italijanska Somalija na vzhodni obali Afrike.

Tripolitanijska meri 900,000 kvadratnih kilometrov ter ima 550,000 prebivalcev. Med temi prebivalci je 3,8 odst. Evropejcev, po večini seveda Italijancev.

Cirenajka meri 600,000 kvadratnih kilometrov ter ima 156,270 prebivalcev med katerimi je 6,3 odst. Evropejcev.

Eritreja meri 119,000 kvadratnih kilometrov ter ima 156,175 prebivalcev, med katerimi pa je 0,7 odst. Evropejcev. Eritreja je najstarejša italijanska kolonija. Libija pa je bila priključena Italiji še le tik pred svetovno vojno.

Somalija meri 490,000 kvadratnih kilometrov ter ima 1,029,000 prebivalcev, med katerimi je 0,2 odst. Evropejcev.

Vse dosedanje italijanske kolonije torej merijo 2,109,000 kvadratnih kilometrov ter imajo 2,445,445 prebivalcev.

Abesinija je dežela, ki je bila doslej svobodna, naj sedaj pride pod italijansko oblast. Njena površina znaša 1,129,400 kvadratnih kilometrov. Prebivalstva ima po štetju iz leta 1930 nekako 11,000,000 ljudi, med njimi 3 in pol milijona pravih Abesincev, 5 milijonov Galov, 1 milijon hamitskih Somalcev in Danakilev, 1 in pol milijona zamorcev ter 50,000 judov.

Plen fašističnega leva je torej naravnost ogromen. Ali ga bo mogoč prebaviti in s kakim pridom?

Po obsegu so italijanske kolonije desetkrat večje kakor vsa Italija, prebivalcev pa je v teh kolonijah 13,445,445, vkolikor se namreč moremo zaneesti na abesinsko štetje.

Seveda pa te dežele še ne pomenijo vse nekdanjega rimskega cesarstva, katero je obsegalo vso severno Afriko z Egiptom, Tunisom in Alžirom vred, vso Španijo, ves Balkan do Donave, vso Francijo, del Nemčije in vso Anglijo. Pa tudi velik del azijskih dežel je spadal zraven med njimi Sirija in Palestina. To omenjamo pa zaradi tega, ker nas naziv "rimsko cesarstvo" v zgodovini nato spominja.

HABSBURŽAN FRANCOSKI GENERAL

Znani francoski pisatelj in poznavalec Napoleonove dobe Octave Aubry je v svoji zadnji knjigi "Rimski kralj" znova sprožil domnevo, da je Napoleonov sin vojvoda Zakupsky, oče Franca Jožefa I. Po podrobnih proučitvi vseh podatkov o ljubavnem razmerju matere Franca Jožefa I. Sofije prihaja do prepričanja, da je bil vojvoda Zakupsky oče brata Franca Jožefa I. ustrelenega mehiškega cesarja Maksimilijana. Obenem s to domnevo so se pojavile v pariških listih presenetljive dopolnilne vesti o usodi edinega Maksimilijanova sina, za čigar rojstvo pred njegovo smrtjo ni zvedel niti njegov oče, pa tudi njegova nesrečna mati, ki je zblaznela pod vtišom strašne tragedije, ni vedela, da se ji je rodil sin. Cesarica Charlotta je porodila sina na dvoru svojega očeta, belgijskega kralja. Takrat je bila že nezdravljivo blazna.

Njen oče, belgijski kralj Leopold I. je odredil, da so novorojenčka nesrečni materi vzeli. Dal ga je v vzgojo pod tajnim imenom dvoru udani rodbini in poskrbel, da njegovo pravo ime ni prišlo v javnost. Pozneje ga je pogel v slavno francosko vojaško akademijo v Saint Cyr, ki jo je dovršil z velikim uspehom. V začetku svetovne vojne je bil že polkovnik. V času, ko je njegova nesrečna mati umirala, namreč leta 1924, je bil že general francoske armade in odlični poveljnik. Čep rav se diskretno molči, kateri izmed poveljnikov bi moral to biti, se v pariških listih večkrat namiguje na to čitateljem, ki se zelo zanimajo za globoko tragedijo.

Nato pa pride avtobus še po nas. Nekaj so nas še doktorji vizitirali, pa smo bili seveda vsi pri zdravju. Odkazana napa je bila lepa kabina za štiri. Nato gremo, da vlečemo listki, kateri štirje bomo skupaj jedli. Pri naši mizi smo bile samo ženske, pri drugi mizi so bili pa sami moški. Seveda nič niso bili veseli. Kar naenkrat na pristopi k mami Joseph Sitar, tako se je pisal, pa pravi: "Ali bi lahko jaz jedel pri vaši mizi?" Seveda ena ženska pa mora iti k njegovi mizi. "Seveda," je rekla mama, "če vas veseli." "O, me, me," je odgovoril on. Zakaj ga je veselilo, bom že pozneje omenila.

Ob devetih zvečer smo dobili povelje, da moramo iti vsi na krov. Sonce je zahajalo, veliko ljudi je bilo spodaj da nam še zadnjič pomigajo. Kar naenkrat se začnemo pomikati. Dva mala parnika potegneta našega velikan. Zleto se mi je, da gremo kar naokoli. Spodaj so ljudje mignili, sirene se tuile, jaz sem slonela ob ograji in še enkrat mislila: Oj, z Bogom Evropa, sedaj gremo pa v Ameriko! Tja, kjer mi ne bo treba več v šolo hoditi. Tako so mi rekli moji sošolci na Vrhniki ob slovesu.

Noč je bila; gremo vsak v svojo kabino, kar naenkrat zapoje zvonec k večerji. Dobili smo dobro porejto, tukaj se je pa naš Jože smejal, ko ga je sam imel en liter, na drugi mizi so ga imeli pa trije en liter. Ne morem popisati, kako je bil vesel, ko nismo me tri litre vina nič pile. Meni je dal vsa sadje, samo da je bil "ta črni" njegov. Ta naš sopotnik mi je tudi pokazal, kako se banane jedo. Jaz sem mislila, da moram vse pojesti in mi je pokazal, da se obrni. Za to sem mu še danes hvaležna. Dosti zabave smo imeli; vsaki večer kakor enega: enkrat ples, enkrat kino.

Mama je imela nekaj brinov s seboj, pa so jo moške zmeroma nadležovali: "Micka, ali imaš kaj ta kratkega? Take me holi v trebuh." Mama pa jim je zmirom dajala niti, ta to, da, ko smo prišli v New York, ni imela mama nič.

Zadnji večer na morju smo imeli dosti zabave. Smo imeli ples in dobili smo vsak svojo trobento. To je bilo šuma, da

dijo enega izmed francoskih generalov, po čigar žilah se pretoka habsburška kri.

MOJE POTOVANJE V AMERIKO PRED 8 LETI

Nadaljevanje s 5. strani.

ste izgubili, da vas bodo vedeli tam pripluti. Res hodimo nekaj časa po mestu, pa parnika nismo mogli najti. Dve uri smo taval, pa zmerom se mi je delo, da hodimo na enem prostoru. Kaj nam se je zgodilo, je neverjetno.

Prišli smo ravno pred urad Francoske Linije, pa nas eden vpraša: "Ali ste se izgubili?" Seveda mi ga nismo razumeli, namu eden izmed potnikov pokaže znak, pa nam je kmalu pokazal naš hotel. Tako nam je potekel zadnji dan v Havre. Ob 4. zvečer nam je bilo dano povelje, da gremo na parnik. Vsi smo prestrašeno gledali eden drugega. Res ob 4. uri pridejo štirje veliki tovorni avtomobili in vsak je pobral potnike ene narodnosti. Kar nas je bilo Slovencev, smo bili vsi zadnji, zato smo morali čakati, da pride avto nazaj. Sedeli smo na stopnicah in čakali, pa pravi eden izmed sopotnikov: "E, prijatelji, dajmo se eno zapeti, mogoče danes zanjije v Evropi." "Pa dajmo!" je bil odgovor nas vseh. Naš vodja, Glavan je že pel "Pozdravljen bodi, ljubi kraj, če te ne vidim več nikdar." Nismo končali; večina vsak je imel solze v očeh.

Nato pa pride avtobus še po nas. Nekaj so nas še doktorji vizitirali, pa smo bili seveda vsi pri zdravju. Odkazana napa je bila lepa kabina za štiri. Nato gremo, da vlečemo listki, kateri štirje bomo skupaj jedli. Pri naši mizi smo bile samo ženske, pri drugi mizi so bili pa sami moški. Seveda nič niso bili veseli. Kar naenkrat na pristopi k mami Joseph Sitar, tako se je pisal, pa pravi: "Ali bi lahko jaz jedel pri vaši mizi?" Seveda ena ženska pa mora iti k njegovi mizi. "Seveda," je rekla mama, "če vas veseli." "O, me, me," je odgovoril on. Zakaj ga je veselilo, bom že pozneje omenila.

Ob devetih zvečer smo dobili povelje, da moramo iti vsi na krov. Sonce je zahajalo, veliko ljudi je bilo spodaj da nam še zadnjič pomigajo. Kar naenkrat se začnemo pomikati. Dva mala parnika potegneta našega velikan. Zleto se mi je, da gremo kar naokoli. Spodaj so ljudje mignili, sirene se tuile, jaz sem slonela ob ograji in še enkrat mislila: Oj, z Bogom Evropa, sedaj gremo pa v Ameriko! Tja, kjer mi ne bo treba več v šolo hoditi. Tako so mi rekli moji sošolci na Vrhniki ob slovesu.

Noč je bila; gremo vsak v svojo kabino, kar naenkrat zapoje zvonec k večerji. Dobili smo dobro porejto, tukaj se je pa naš Jože smejal, ko ga je sam imel en liter, na drugi mizi so ga imeli pa trije en liter. Ne morem popisati, kako je bil vesel, ko nismo me tri litre vina nič pile. Meni je dal vsa sadje, samo da je bil "ta črni" njegov. Ta naš sopotnik mi je tudi pokazal, kako se banane jedo. Jaz sem mislila, da moram vse pojesti in mi je pokazal, da se obrni. Za to sem mu še danes hvaležna. Dosti zabave smo imeli; vsaki večer kakor enega: enkrat ples, enkrat kino.

Mama je imela nekaj brinov s seboj, pa so jo moške zmeroma nadležovali: "Micka, ali imaš kaj ta kratkega? Take me holi v trebuh." Mama pa jim je zmirom dajala niti, ta to, da, ko smo prišli v New York, ni imela mama nič.

Zadnji večer na morju smo imeli dosti zabave. Smo imeli ples in dobili smo vsak svojo trobento. To je bilo šuma, da

Osebn Voden
POLETNI IZLET V
JUGOSLAVIJO
na slovitom ekspresnem parniku
BERENGARIA
17. JUNIJA

Manj kot v treh dneh preko oceana. Prejšnje udobne kabine turističnega razreda so sedaj na razpolago potnikom tretjega razreda. Razkošna obedna in javna dvorana. Jed je pripravljena po domače; brezplačno vino. Posoben orkester, filmske slike, igre.

Direktni ekspresni vlak iz Pariza do Ljubljane.

POTNIKE SPREMLJA IZKUSEN SPREMLJEVALEC

Za podrobnosti se obrnite na:

Slovenic Publishing Co.

216 W. 18th St., New York, N. Y.

Cunard White Star

še danes slišim. Vse je bilo veselo. Metali so papir tako, da so bili plesalci vsi skupaj zvezani. Mene, kakor otroka, je skrbelo, kako se bojo razpletli. Toda moja s krb je bila zastoj, ko so o polnoči zaprli vse opejone pijske in povedali, da smo že v New Yorku. Kmalu je bilo vse bolj mirno in smo šli spat. Zjutraj v stanem zgodilo, radovedna da vidim kako izgleda Amerika. Že vidim nedaleč kip Svobode, ki nas pozdravlja z odprtimi rokami in kliče: "Svobodna si tukaj, čeprav si Slovenka!" Kmalu nato vidim tudi črno in zakajeno mesto New York. Pred našim parnikom se pa že valijo vsake vrste drva in umazana voda. Kmalu nato smo v pristanišču. Zopet veliko ljudi je bilo tukaj, ki pozdravljajo vsak svojega. Tudi jaz sem migala z belim robcem, misleč si, da je tudi moj oče med njimi. Toda motila sem se. Zvedela sem, da je več ljudi v Ameriki, ne samo tisti, ki so migali doli na kolodvoru.

Ob eni so šli vsi tisti doli, ki so bili ameriški državljani, tako tudi tisti Joseph Sitar, ki je jedel pri naši mizi. Poslovili smo se in vrnili, da je rekel ob slovesu, da gre v Pennsylvanijo. Naš pevec John Glavan je šel pa v Cleveland. Ostalo nas je samo 12 tisto noč še na parniku. Drugi dan smo šli pa še tudi mi vsak na svoj kraj. Agenti so nas razpeljali vsakega na drugi kraj in drugo postajo. Mene in mojo sestro Stefanijo, staro šele 8 let, je prijel vsak za eno roko in ni se brigal za mamu, kako je nesla dva težka kufra. Spravil nas je na vlak v New Yorku in povedal nekaj besedi sprevodniku in šel. Tisti dan sem tudi prvič videla črnega človeka. Čisto v belem oblečen je prodajal čokoladni sladkor. Prosim, da nam, da naj kupi, ker sem se bala da bo meni kaj naredil. Sprevodnik nam je pokazal, da naj se vsedemo. To je bilo nekako ob 4. popoldne, drugi dan ob 5.30 zjutraj smo bili pa že v Youngtownu, O.

Tam nas je že čakal ata, ki mi je vodstvo Francoske Linije poslalo telegram in je vedel, da pridemo. Veselo svidenje po 7 letih; to lahko bralci sami mislite.

Danes živim v lepi slovenski naselbini v Girard, O., kjer imamo lep Slovenski Dom. Velikokrat se pogovarjamo o naših sonitnikih. Mogoče bo kdod od njih bral te moje vrstice in naj se oglasi, če me ne poznate, vam še nadolajo, da sem jaz ena tistih dveh otok, ki smo večkrat bele slovenske nospi na noči v Ameriki. Moji naslov je: Mary Turk, 200 Smithsonian Ave., Girard, Ohio.

Dones po osmih letih sem te vrstice napisala z upanjem v srečo, da kmalu spet vidim našo lepo Vrhniko, ker dobim vem, da lepšega kraja ni, kot je moja rojstna vas Vrhnika.

Mary Turk.

Na parnikih, ki so debele tiskani, se vrše v domovino izleti pod vodstvom izkušenega spremljevalca.

5. junija: Queen Mary v Cherbourg
Europa v Bremen

6. junija: Paris v Havre
Saturnia v Trst

11. junija: Ile de France v Havre
Aquitania v Cherbourg

13. junija: Bremen v Bremen
Conte di Savoia v Genoa

17. junija: Berengaria v Cherbourg
Manhattan v Havre
Normandie v Havre

20. junija: Europa v Bremen
Vulcania v Trst
Champlain v Havre

24. junija: Queen Mary v Cherbourg

27. junija: Lafayette v Havre
Rex v Genoa
Aquitania v Cherbourg

30. junija: Bremen v Bremen

1. julija: Washington v Havre
Normandie v Havre

2. julija: Berengaria v Cherbourg

3. julija: Ile de France v Havre
Conte di Savoia v Genoa

7. julija: Europa v Bremen

8. julija: Queen Mary v Cherbourg

11. julija: Saturnia v Trst
Champlain v Havre

15. julija: Manhattan v Havre
Normandie v Havre

16. julija: Aquitania v Cherbourg
Bremen v Bremen

18. julija: Rex v Genoa

23. julija: Europa v Bremen
Ile de France v Havre
Berengaria v Cherbourg

25. julija: Vulcania v Trst

29. julija: Queen Mary v Cherbourg
Washington v Havre

1. avgusta: Champlain v Havre
Bremen v Bremen

5. avgusta: Aquitania v Cherbourg
Normandie v Havre

8. avgusta: Europa v Bremen
Rex v Genoa

12. avgusta: Manhattan v Havre
Queen Mary v Cherbourg

13. avgusta: Ile de France v Havre

15. avgusta: Paris v Havre

19. avgusta: Aquitania v Cherbourg
Normandie v Havre

20. avgusta: Vulcania v Trst

21. avgusta: Bremen v Bremen

22. avgusta: Champlain v Havre
Conte di Savoia v Genoa

26. avgusta: Queen Mary v Cherbourg
Washington v Havre

28. avgusta: Ile de France v Havre
Europa v Bremen

Pišite nam za cene voznih li-

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (Travel Bureau)

216 W. 18th St., New York

stov, rezervacijo kabin in pojasnila za potovanje.

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno do kdaj imate plačano naročnino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja je leto. Da nam prihranite nepotrebnega dela in stroškov, Vas prosimo, da skušate naročnino pravočasno pravnati. Pošljite naročnino naravnost nam ali jo pa plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojih imena so tiskana z debelimi črkami, ker so upravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih.

CALIFORNIA: San Francisco, Jacob Laushin

GEORGIA: Pueblo, Peter Culig, A. Saffel

Walsenburg, M. J. Bayuk

INDIANA: Indianapolis, Fr. Zupančič

ILLINOIS: Chicago, J. Bevil, J. Lukanich

Cleora, J. Fabian (Chicago, Cleora in Illinois)

Joliet, Mary Ramblich

La Salle, J. Spelch

Mascoutah, Frank Augustin

North Chicago, Joe Zelene

KANSAS: Girard, Agnes Močnik